

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

Predsednik Državnega zbora

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	24 -12- 2015	
Šifra:	801-01/15-16/2	
Povezava:		
EPA:	973-VII	EU:
Sign. zn.:		
Kratika:		

EVA: 2015-2550-0149
Številka: 00719-81/2015/10
Datum: 23. 12. 2015

Vlada Republike Slovenije je na 68. redni seji dne 23. 12. 2015 določila besedilo:

– Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja – prva obravnava,

ki vam ga pošiljam v obravnavo in sprejem na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13).

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 43/01, 23/02 – popr., 54/03, 103/03, 114/04, 26/06, 21/07, 32/10, 73/10, 95/11 64/12 in 10/14) in 235. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) določila, da bodo kot njeni predstavniki pri delu Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- Irena Majcen, ministrica za okolje in prostor,
- mag. Tanja Bogataj, državna sekretarka, Ministrstvo za okolje in prostor,
- mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje, Ministrstvo za okolje in prostor,
- Dušan Pichler, sekretar, Direktorat za okolje, Ministrstvo za okolje in prostor,
- Jasmina Karba, sekretarka, Direktorat za okolje, Ministrstvo za okolje in prostor.

Mag. Darko Krašovec
generalni sekretar

Priloge: 3

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU OKOLJA

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

1.1 Ocena stanja

1.1.1 Zakon o varstvu okolja iz leta 1993 je bil ob vstopu v Evropsko unijo leta 2004 prenovljen (Uradni list RS, št. 41/04), pozneje pa je bil večkrat spremenjen in dopolnjen (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15; v nadaljevanju: ZVO-1).

ZVO-1 je z nekaterimi določbami 3. člena (izrazi), 18. členom (preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic) in 2.3. podpoglavjem (Okoljevarstveno dovoljenje za obrate) ter na njegovi podlagi izdanimi izvršilnimi predpisi v slovenski pravni red prenesel tudi zahteve Direktive Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (UL L št. 10 z dne 14. 1. 1997, stran 13). Ta direktiva je bila leta 2012 nadomeščena in nato razveljavljena z Direktivo 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, stran 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/18/EU).

V skladu z določbo prvega odstavka 31. člena Direktive 2012/18/EU so morale države članice sprejeti zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev z direktivo do 31. maja 2015, sprejeti predpisi pa naj bi se začeli uporabljati od 1. junija 2015 dalje.

Z uveljavitvijo Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 24/12) je bil že izveden prenos 12. člena Direktive 2012/18/EU. Drugi pododstavek prvega odstavka 31. člena Direktive 2012/18/EU določa, da morajo države članice uveljaviti zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s 30. členom Direktive 2012/18/EU do 14. februarja

2014, uporabljati pa naj bi jih začele od 15. februarja 2014. Republika Slovenija je 30. člen direktive v svoj pravni red že prenesla in sicer z Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Ur. l. RS, št. 36/14).

Ostali del direktive, kolikor se razlikuje od razveljavljene, pa v pravni red Republike Slovenije še ni prenesen, oziroma veljavna zakonodaja še ni v celoti usklajena z zahtevami direktive. Zaradi tega je 22. 7. 2015 Evropska komisija poslala Republiki Sloveniji uradni opomin, ker še ni notificirala predpisov za prenos Direktive 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES v pravni red Republike Slovenije (kršitev št. 2015/0341). Evropska komisija ima po Pogodbi o delovanju EU pooblastilo za strožje ukrepanje do držav članic, če zamudijo rok za prenos direktive v primerjavi z drugimi kršitvami prava (nepravilni prenosi, neizvrševanje predpisov). V primeru, ko država članica v zahtevanem roku ne prenese direktive v svoj pravni red, lahko Evropska komisija na podlagi tretjega odstavka 260. člena Pogodbe o delovanju EU od Sodišča Evropske unije zahteva, da državi članici naloži plačilo kazni že v prvi ugotovitveni sodbi.

1.1.2. ZVO-1 v poglavju V.a prenaša tudi zahteve Direktive 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L št. 143 z dne 30. 4. 2004, str. 56). Pri pregledu direktive je Evropska komisija ugotovila manjšo pomanjkljivost in je predlagala Republiki Sloveniji, da jo odpravi. Ugotovljena pomanjkljivost se nanaša na doslednost prenosa zahteve (a) točke prvega odstavka 6. člena direktive, ki določa način ukrepanja povzročitelja, ko pride do okoljske škode. Po preučitvi mnenja Evropske komisije je bilo ugotovljeno, da je treba ugotovljeno nedoslednost odpraviti.

1.1.3. ZVO-1 v 4.1. podpoglavju (Trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov) prenaša tudi zahteve Direktive 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 8 z dne 13. 1. 2009, stran 3). Tudi v zvezi s prenosom te direktive v slovenski pravni red je Evropska komisija preko sistema E-pilot (št. 6409/14) opozorila na manjšo pomanjkljivost, ki se nanaša na sedmi odstavek 3.f člena direktive, in sicer v zvezi z določanjem načina izračunavanja količine emisijskih kuponov, ki jih lahko dobijo operatorji zrakoplova iz posebne rezerve. Po preučitvi mnenja Evropske komisije je bilo ugotovljeno, da je treba ugotovljeno pomanjkljivost odpraviti.

1.1.4. ZVO-1 v 69., 82. in 86. členu določa, da okoljevarstveno dovoljenje, izdano za obratovanje naprave ali obrata in izvajanje dejavnosti velja deset let od dneva začetka

obratovanja naprave ali obrata oz. izvajanja dejavnosti. Zakon prav tako ureja postopek podaljševanja okoljevarstvenega dovoljenja. Takšna ureditev se je izkazala za neprimerno, saj povzroča administrativno breme za ministrstvo pri izdaji dovoljenja, in administrativno oviro za upravljavca naprave ali obrata oz. izvajalca dejavnosti, po drugi strani pa ne prispeva k večji stopnji varstva okolja. Zaradi tega je predlagana ukinitve časovne omejitve okoljevarstvenega dovoljenja.

1.1.5. ZVO-1 v 69., 82. in 86. členu določa tudi, da se gradbeno dovoljenja za obratovanje naprave, kadar je predpisana njegova pridobitev po predpisih o graditvi objektov, lahko izda le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja. Tudi ta ureditev se je v praksi pokazala za manj primerno, saj upravljavec naprave ali obrata v fazi pred izdajo gradbenega dovoljenja naj ne bi razpolagal z vsemi podatki o obratovanju naprave, ki pa so potrebni za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. Zaradi tega je predlagana sprememba takšne ureditve.

1.2 Predpisi, ki urejajo to področje

- Zakon o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 70/08, 57/12, 92/13 in 56/15).

1.3 Predpisi Evropske unije, ki vplivajo na področje urejanja

Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, stran 1),

Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L št. 143 z dne 30. 4. 2004, str. 56),

Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 8 z dne 13. 1. 2009, stran 3).

1.4 Mednarodni sporazumi, ki vplivajo na področje urejanja

Konvencija UN/ECE o čezmejnih učinkih industrijskih nesreč (Helsinška konvencija).

1.5 Odločbe Ustavnega sodišča RS, ki vplivajo na področje urejanja

1.6 Odločbe Sodišča Evropske unije, ki obravnavajo področje urejanja oziroma primerljivo ureditev

1.7 Razlogi, ki utemeljujejo potrebo po spremembi in/ali dopolnitvi obstoječega predpisa

Razlog za spremembo in dopolnitev Zakona o varstvu okolja je predvsem prenos zahtev Direktive 2012/18/EU v pravni red Republike Slovenije in odprava nedoslednosti oz. pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2004/35/ES in Direktive 2008/101/ES, ki jih je ugotovila Evropska komisija.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj Zakona o spremembah dopolnitvah Zakona o varstvu okolja je predvsem izpolnitev zahtev Evropske komisije glede prenosa Direktive 2012/18/EU in odprava ugotovljenih nedoslednosti in pomanjkljivosti pri prenosu zahtev Direktive 2004/35/ES in Direktive 2008/101/ES.

2.2 Načela

Ključno načelo, na katerem temelji predlagana sprememba zakona, je načelo lojalnega sodelovanja z Evropsko komisijo.

2.3 Poglavitne rešitve

2.3.1. Odprava kršitev, ki jih ugotavlja v postopkih zoper Republiko Slovenijo Evropska komisija

2.3.1.1. Prenos zahtev Direktive 2012/18/EU

Direktiva Sveta 96/82/ES je bila nadomeščena (oz. razveljavljena) z Direktivo 2012/18/EU zaradi uskladitve z Uredbo 1272/2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi (uredba CLP), ki je nadomestila Direktivo 67/548/EEC o razvrščanju, označevanju in pakiranju nevarnih snovi (direktiva DSD) in Direktivo 1999/45/EC o razvrščanju, pakiranju in označevanju nevarnih pripravkov. Ti direktivi sta bili osnova za določitev obsega uporabe Direktive 96/82ES, saj so bile nevarne snovi, določene v Prilogi, snovi, navedene v omenjenih direktivah. Z uveljavitvijo Uredbe 1272/2008 so se torej spremenile nevarne snovi, ki določajo obseg uporabe Direktive 96/82ES.

Druga sprememba Direktive 2012/18/EU se nanaša na zahteve, povezane z zagotavljanjem sodelovanja javnosti in dostopa do sodnega varstva v upravnih postopkih, ki urejajo celovito presojo vplivov na okolje in presojo vplivov na okolje tudi za obrate. Tretja sprememba se nanaša na podrobnejšo ureditev obveščanja javnosti o nevarnostih večjih nesreč z nevarnimi snovmi, četrta pa v spodbujanju in izboljšanju inšpekcijskega nadzora nad obrati, peta pa ureja izmenjavo informacij med državami članicami in Evropsko komisijo o večjih nesrečah v obratih.

Zgoraj navedene spremembe, vsebovane v novi direktivi, obenem tudi kažejo na razliko med obema direktivama. Ta je zlasti v Prilogi I z Direktive 2012/18/EU (seznam nevarnih snovi), v sodelovanju javnosti v določenih postopkih, ki se nanašajo na obrate, v inšpekcijskem nadzoru obratov.

Seznam nevarnih snovi, določen zaradi razvrstitve v obrate večjega ali manjšega tveganja na podlagi zakonskega pooblastila iz 18. člena ZVO-1 določi vlada, sodelovanje javnosti pa je že določeno z relevantnimi določbami ZVO-1, ki urejajo postopek celovite presoje vplivov na okolje in postopek presoje vplivov na okolje. Prenos te zahteve oz. njena uskladitev z veljavno zakonodajo na področju presoj vplivov na okolje bo zato izvedena v predpisu vlade, ki določa vrste posegov v okolje, za katere je treba izvesti presojo vplivov na okolje, izdanem na podlagi pooblastila iz 51. člena ZVO-1.

Ugotovljene razlike med obema direktivama in zgoraj opisan način prenosa v pravni red Republike Slovenije kažejo, da nova direktiva ne vsebuje zahtev, ki bi bistveno spremenile veljavno zakonsko ureditev. Veljavna ureditev se le dopolnjuje in sicer z določbami, ki urejajo pristojnost Vlade RS, da predlaga Evropski komisiji črtanje posameznih nevarnih snovi iz seznama, ki služi razvrstitvi območij v obrate večjega ali manjšega tveganja (odločitev sprejema Evropski parlament in Svet v zakonodajnem postopku spremembe direktive) ter podrobnejšo ureditvijo inšpekcijskega nadzora nad obrati, ki je podobna že uveljavljenemu nadzoru nad napravami, ki lahko povzročijo onesnaževanje okolja večjega obsega v skladu z zahtevami Direktive 2010/75/EU. Druge spremembe, ki so predlagane v zvezi z obrati, pomenijo predvsem izboljšavo veljavne ureditve, pa tudi nekatere manjše dikcijske in nomotehnične popravke.

2.3.1.2. Prenos zahtev Direktive 2004/35/ES

Predlagane spremembe veljavne ureditve okoljske odgovornosti za preprečevanje oz. sanacijo okoljske škode se nanašajo na dosleden prenos točke (a) prvega odstavka 6. člena Direktive 2004/35/ES, kot to zahteva Evropska komisija. Zaradi tega so v skladu z direktivo podrobneje opisani ukrepi, ki jih mora ob povzročitvi okoljske nesreče nemudoma izvesti njen povzročitelj. To so vsi ukrepi, ki jih je mogoče izvesti, da je mogoče takoj nadzirati, obvladati, odstraniti ali kako drugače ravnati z onesnaževali oziroma drugimi dejavniki škode, da se omeji ali prepreči

nadaljnjo okoljsko škodo in škodljive vplive na zdravje ljudi ali nadaljnje zmanjševanje koristne vloge, ki jo ima poškodovani del okolja za drug del okolja ali za človeka.

2.3.1.3. Prenos zahtev Direktive 2008/101/ES

Tudi spremembe, predlagane na področju trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v dejavnosti operatorjev zrakoplova, so potrebne zaradi zahtev Evropske komisije po doslednem prenosu zahtev Direktive 2008/101/ES in v ničemer ne spreminjajo veljavne ureditve. Zaradi tega bo ministrstvo lahko izvedlo zamenjavo CER za emisijske kupone le v primeru, če je bil CER izdan za nove projekte, ki so se začeli od leta 2013 dalje. Prav tako je dosledno v skladu z zahtevo direktive urejeno izračunavanje brezplačnih emisijskih kuponov iz posebne rezerve, namenjene operatorjem zrakoplova. Ministrstvo bo izračunalo za vsakega operaterja zrakoplova, ki bo vložil vlogo za pridobitev brezplačnih emisijskih kuponov iz posebne rezerve, skupno količino pripadajočih kuponov, pa tudi za posamezno leto, in sicer tako, da bo skupno količino delilo s številom polnih koledarskih let, ki so ostala v obdobju, na katero se razdelitev nanaša.

2.3.2. Drugo

Zaradi izboljšanja ureditve, ki se nanaša na prenos zahtev Direktive 2010/75/EU v slovenski pravni red, zlasti zaradi pravne narave in uporabe zaključkov o BAT kot pravno zavezujočih aktov, vsebuje predlagani zakon določbe, po katerih se bodo zaključki o BAT v postopku izdaje okoljevarstvenih dovoljenj uporabljali neposredno, vlada pa bo lahko predpisala tudi podrobnejša pravila za njihovo neposredno uporabo. Ta bodo praviloma določena takrat, ko zaključki o BAT ne vsebujejo enoznačno določenih mejnih vrednosti, pač so te opredeljene v razponu ipd..

S predlaganim zakonom se odpravlja zdaj uveljavljena časovna omejitev okoljevarstvenega dovoljenja (10 let) in spreminja čas, v katerem je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Veljavni zakon določa, da okoljevarstveno dovoljenje velja 10 let, in ga je mogoče podaljševati, za njegovo podaljšanje pa je predpisan poseben postopek. S spremembami Zakona o varstvu okolja iz leta 2013 se je zaradi prenosa zahtev Direktive 2010/75/EU v dobršni meri spremenila tudi ureditev, ki se nanaša na spreminjanje pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja. Tako mora upravljavec naprave ali obrata in izvajalec dejavnosti ministrstvu javiti vsako nameravano spremembo, ministrstvo pa mu glede na vplive nameravane spremembe spremeni tudi okoljevarstveno dovoljenje, kolikor je to potrebno. Ministrstvo mora prav tako preveriti in, če je to potrebno, spremeniti okoljevarstveno dovoljenje po uradni dolžnosti, pri čemer zakon taksativno našteva te primere. Nenazadnje pa je vsaka naprava ali obrat in izvajanje dejavnosti, za katero je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, pod stalnim nadzorom pristojne inšpekcije. Zaradi teh razlogov je opustitev roka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja in

relativno zapletena ureditev njegovega podaljševanja vsekakor razumen ukrep, ki prispeva k zmanjševanju administrativnih bremen za ministrstvo, ki izvaja postopke podeljevanja dovoljenj, kot tudi odprava administrativnih over za upravljavce naprav ali obratov oz. izvajalce dejavnosti. Glede na obveznosti upravljavca, da ministrstvu javi vsako nameravano spremembo v zvezi z obratovanjem naprave na eni strani, in dolžnostjo ministrstva, da pravnomočno dovoljenje pregleda in po potrebi spremeni po uradni dolžnosti na drugi, ne obstajajo nobeni drugi razlogi, ki bi opravičevali časovno omejevanje dovoljenja na 10 let in njegovo podaljševanje, pri čemer ministrstvo po sedanji ureditvi to dovoljenje lahko podaljša, če naprava izpolnjuje predpisane pogoje glede obratovanja v času njegovega eventuelnega podaljšanja. Z veljavno ureditvijo pa mora ministrstvo po uradni dolžnosti pregledati in po potrebi spremeniti dovoljenje prav v primerih, ko se spremenijo predpisi glede delovanja naprave, standardi kakovosti okolja, naprava pa se mora v štirih letih od uveljavitve zaključkov o BAT prilagoditi tudi tem. S tem pa so praktično izčrpane tudi vse možnosti, povezane s postopkom podaljševanja okoljevarstvenega dovoljenja. V izogib možnosti, da okoljevarstveno dovoljenje v nekem določenem času kljub naštetemu ne bi bilo preverjeno in po potrebi spremenjeno, je dodan nov razlog za preverjanje okoljevarstvenega dovoljenja po uradni dolžnosti, in sicer na vsakih 10 let, če dovoljenje v tem času ni bilo preverjeno in spremenjeno zaradi drugih, prej omenjenih razlogov.

Poudariti pa je treba, da se zaradi predlagane spremembe v ničemer ne spreminja vloga javnosti oz. zainteresirane javnosti v postopkih odločanja o izdaji dovoljenja. Zaradi predlagane spremembe je treba spremeniti še nekatere druge člene veljavnega zakona, ki se navezujejo na člene, ki urejajo časovno veljavnost dovoljenja.

Veljavni zakon določa tudi, da se gradbeno dovoljenje za napravo, kadar je to za njeno obratovanje predpisano, lahko izda le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja. V praksi se je izkazalo, da je takšna ureditev manj primerna, saj investitor v tej fazi običajno ne razpolaga z vsemi podatki, ki so potrebni za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja. Zaradi tega predlagani zakon to ureditev spreminja in sicer tako, da je v teh primerih pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje pogoj za začetek obratovanja naprave ali obrata, ne pa pogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja. V tem delu predlagana sprememba ne posega v zahteve Direktive 2010/75/EU, saj je tudi v direktivi določeno, da mora upravljavec naprave pridobiti dovoljenje za obratovanje naprave pred samim začetkom njenega obratovanja. Predlagana sprememba prav tako ne vpliva na položaj in vlogo javnosti oz. zainteresirane javnosti v postopku izdajanja okoljevarstvenega dovoljenja.

ZVO-1 ureja delovanje Eko sklada, Slovenskega okoljskega javnega sklada (v nadaljevanju: Sklad) v 5. podpoglavju VI. poglavja zakona – Ekonomski in finančni instrumenti varstva okolja, in sicer v členih od 143. do 146.i. Sklad od leta 2008 poleg kreditov dodeljuje tudi nepovratna sredstva, od leta 2010 skladno z Uredbo o zagotavljanju prihrankov energije pri končnih

odjemalcih (Ur. l. RS, št. 114/09, 57/11, 17/14 – EZ-1 in 96/14). Ključno postopkovno podlago za odločanje predstavljata 146.g in 146.h člen. Navedena člena urejata izdajo odločbe v postopkih dodeljevanja sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja ter odvzem pravice do pridobljenih sredstev. Do sedaj je Sklad poleg upravne odločbe vedno sklepal še pogodbo o dodelitvi oziroma izplačilu sredstev, ki so bila z javnim pozivom ali javnim razpisom razpisana. Ker se s pogodbo neprestano pojavljajo težave (predvsem v smislu nepodpisa pogodbe in s tem zavrženega izplačila sredstev, nemogočega poseganja oziroma spreminjanja že izdane odločbe in pogodbe brez ustrezne zakonske podlage), je bilo treba ureditev spremeniti na način, da bo podlaga za dodelitev sredstev le odločba, pri čemer je podrobneje določena tudi njena vsebina.

Veljavni ZVO-1 tudi ne ureja postopkov in razlogov za odvzem neupravičeno pridobljenih sredstev, oz. ne ureja poseganja v pravnomočno izdano odločbo o upravičenosti do sredstev Sklada ali drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja. To pomeni, da Sklad zaradi načela pravnomočnosti v odločbo, razen v postopku z izrednimi pravnimi sredstvi ali na podlagi drugega izrecnega zakonskega pooblastila, ne sme poseči z izdajo druge odločbe ali sklepa. Prav tako tudi iz 120. člena in četrtega odstavka 153. člena Ustave RS izhaja, da bi Sklad za ugotovitevno odločbo o tem, da so bila sredstva nenamensko porabljena, potreboval zakonsko podlago, ki pa je v veljavnem ZVO-1 ni. Zaradi tega je s predlagano spremembo dana pravna podlaga za odvzem pravice do pridobljenih sredstev.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima neposrednih posledic za državni proračun.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN SPREJET

Za izvajanje zakona dodatna finančna sredstva v proračunu niso potrebna.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Primerjalna ureditev v drugih pravnih sistemih

5.1.1. Glede Direktive 2012/18/EU

Kot je bilo pojasnjeno zgoraj, je bila Direktiva 96/82/ES o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki jo spreminja in nato ukinja Direktiva 2012/18/EU, v slovenski pravni red prenesena z uveljavitvijo ZVO-1 leta 2004. Direktiva 2012/18/EU ne vsebuje zahtev, katerih prenos v slovenski pravni red bi bistveno spremenil veljavno ureditev, ki se nanaša na obrate. Ker se predlagane spremembe veljavne ureditve večinoma nanašajo na manjše uskladitve in nomotehnične popravke veljavnega ZVO-1, s katerimi se bistveno ne posega v veljavno ureditev, predlagatelj meni, da primerjalno pravni pregled v treh državah članicah ni smiseln.

5.1.2. Glede okoljevarstvenega dovoljenja

Po informacijah, s katerimi razpolaga predlagatelj, okoljevarstvena dovoljenja v večini držav članic niso časovno omejena, izdajajo pa se pred začetkom obratovanja naprav. Države članice, tako kot Republika Slovenija, običajno z okoljevarstvenim dovoljenji urejajo delovanje naprav, ki sodijo v okvir zahtev Direktive 2010/75/EU o industrijskih emisijah (v Republiki Sloveniji so to naprave, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega), pa tudi delovanje drugih naprav in izvajanje dejavnosti.

Zvezna Republika Nemčija

V Zvezni Republiki Nemčiji ureja vprašanja (integriranih) okoljevarstvenih dovoljenj, to je dovoljenj za naprave, ki so vključene v Direktivo 2010/75/EU, pa tudi za druge naprave, ki povzročajo emisije v okolje Zakon o nadzoru emisij (Bundes-Immissionsschutzgesetz) iz 1974, zadnjič spremenjen 2013. Integrirana dovoljenja se izdajajo za nedoločen čas, pred začetkom obratovanja naprave, vendar koordinirano, tako da vključujejo tudi gradbeno dovoljenje, zahteve glede ohanjanja narave pa tudi zahteve glede varstva in zaščite pri delu. Dovoljenja za druge naprave ali dejavnosti, ki jih urejajo drugi zakoni (npr. zakon o vodah glede rabe voda, zakon o rudarstvu glede izkoriščanja mineralnih surovin ali zakon o varstvu pred sevanji glede delovanja sevalnih naprav) pa so lahko časovno omejena.

Republika Poljska

V Republiki Poljski ureja vprašanja okoljevarstvenih dovoljenj Zakon o varstvu okolja iz leta 2001, ki je bil večkrat spreminjan (zadnjič 2014). Okoljevarstveno dovoljenje, ki se izdaja za

naprave, katerih delovanje ureja Direktiva 2010/75/EU, velja za nedoločen čas. Okoljevarstvena dovoljenja za druge naprave veljajo do največ 10 let (188. člen). Upravljavec naprave mora dovoljenje, kadar je njegova pridobitev predpisana, pridobiti pred obratovanjem naprave.

Republika Hrvaška.

V Republiki Hrvaški ureja vprašanja okoljevarstvenih dovoljenj Zakon o varstvu okolja iz 2013 (zadnjič spremenjen leta 2015), ki ne vsebuje določb o časovni omejitvi okoljevarstvenega dovoljenja. Upravljavec naprave mora takšno dovoljenje pridobiti pred začetkom obratovanja (95. člen).

5.2 Prikaz ureditve v pravnem redu EU

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Zakon z ukinitvijo časovne omejitve veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja zmanjšuje število upravnih postopkov, potrebnih za njegovo podaljšanje.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Zakon ne prinaša novih oz. dodatnih postopkov, ki bi bremenili stranke, pač pa z ukinitvijo časovne omejitve veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj prispeva k zmanjševanju administrativnih ovir.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlagani zakon vključuje spremembe, ki imajo pozitivne posledice na okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Zakon ne prinaša novih oz. dodatnih postopkov, ki bi bremenili gospodarstvo. Z ukinitvijo časovne omejitve veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj predlagani zakon prispeva k zmanjševanju administrativnih ovir.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Zakon ne bo vplival na socialno področje.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Zakon nima posledic v zvezi z dokumenti razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Zakon nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Zakon bistveno ne spreminja dosedanjega načina izvajanja zakona.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Gradivo je bilo objavljeno na portalu e-demokracija, in sicer od 25. 9. 2015 do 9. 10. 2015, in na spletni strani Ministrstva za okolje in prostor.

V razpravo so bili vključeni:

- nevladne organizacije: EKO Anhovo in dolina Soče, Ekološko društvo Kozjal – Dragučova, Eko krog, Slovensko društvo za zaščito voda, Plan B
- predstavniki zainteresirane javnosti: Trgovinska zbornica Slovenije
- predstavniki strokovne javnosti: Inženirska zbornica Slovenije,
- občine in združenja občin ali pa navedite, da se gradivo ne nanaša nanje: Skupnost občin Slovenije, Mestna občina Ljubljana, Mestna občina Ptuj.

Nevladne organizacije nasprotujejo predlaganim spremembam Zakona o varstvu okolja, s katerimi se ukinja rok veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja (10 let), določa obveznost obratovanja naprave po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja in vzpostavlja možnost, da se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo manj stroge mejne vrednosti, kot so določene v zaključku o BAT. Pripombe niso upoštevane, ker niso utemeljene. Ukinitve roka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja je potrebna zaradi odprave administrativnih bremen in zmanjševanja administrativnih ovir. Najpomembnejši razlog, ki govori v prid takšni rešitvi je v tem, da veljavni zakon določa obveznost spreminjanja veljavnega dovoljenja na zahtevo

upravitelja zaradi sprememb, ki jih na napravi namerava izvesti njen upravitelj, zaradi obveznosti pristojnega organa, da po uradni dolžnosti spremeni okoljevarstveno dovoljenje določenih primerih pa tudi zaradi neprestanega inšpekcijskega nadzora nad delovanjem naprave. Javnost in zainteresirana javnost pa bo imela tudi po spremembi popolnoma enake pravice glede sodelovanja v postopkih izdaje in spreminjanja dovoljenj, v skladu z ustreznimi direktivami. Tudi sprememba veljavne ureditve, po kateri bo upravitelj naprave lahko začel z obratovanjem naprave šele po pravomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja je povsem v skladu z zahtevami Direktive 2010/75/EU, ki vsebuje zahteve, povezane z dovoljenji za obratovanje naprave. Prav tako se s predlagano spremembo v ničemer ne bo spremenil položaj javnosti in zainteresirane javnosti glede sodelovanja v postopku izdaje in spremembe dovoljenja. Tudi možnost, da se v okoljevarstvenem dovoljenju določijo manj stroge mejne vrednosti, kot so predvidene v zaključkih o BAT, je vsebovana v Direktivi 2010/75/EU. To bo mogoče le v primerih, ki jih predvideva omenjena direktiva: manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, se lahko določijo, če s tem ni ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja, se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote. Manj stroge mejne vrednosti iz prejšnjega odstavka se lahko določijo, če je iz ocene upravitelja razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje, zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena bo morala biti izdelana v skladu z referenčnimi dokumenti BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija. Manj strogih mejnih vrednosti emisij pa ne bo mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja, določenih na podlagi 23. člena veljavnega zakona ali če se bo naprava nahajala na degradiranem območju, določenem na podlagi 24. člena veljavnega zakona.

Trgovinska zbornica nasprotuje spremembi petega odstavka 110. člena veljavnega zakona, po kateri bi bili javni tudi podatki o emisijah, ki jih organi in organizacije pridobijo na prostovoljni osnovi. Pripomba ni sprejeta, saj se s predlagano spremembo uveljavlja zahteva Aarhuške konvencije in Direktive 2003/4/ES o javnem dostopu do informacij o okolju.

Inženirska zbornica Slovenije nasprotuje predlaganim spremembam Zakona o varstvu okolja, s katerimi se ukinja rok veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja (10 let) in določa obveznost obratovanja naprave po pravomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja. Predlog ni sprejet zaradi enakih razlogov, kot so opisani v zvezi z vsebinsko enakimi pripombami nevladnih organizacij.

Predlogi, mnenja in stališča Skupnosti občin Slovenije, Mestne občine Ljubljana in Mestne občine Ptuj niso bile upoštevane, ker se niso nanašale na vsebine, ki jih ureja predlog zakona.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- Irena Majcen, ministrica
- mag. Tanja Bogataj, državna sekretarka
- mag. Tanja Bolte, generalna direktorica Direktorata za okolje
- Dušan Pichler, sekretar, Direktorat za okolje

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VARSTVU OKOLJA

1. člen

V Zakonu o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) se v drugem odstavku 1. člena 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES (UL L št. 197 z dne 24. 7. 2012, str. 1),«.

2. člen

V 3. členu se točka 6.8.1. spremeni tako, da se glasi:

»6.8.1. Večja nesreča je dogodek, kot je večja emisija, požar ali eksplozija, ki je posledica nenadzorovanih dogodkov pri obratovanju obrata in lahko takoj ali z zakasnitvijo znotraj ali zunaj obrata povzroči hudo nevarnost za človekovo zdravje ali okolje in vključuje eno ali več nevarnih snovi.«.

Za točko 6.8.1. se doda nova točka 6.8.1.1., ki se glasi:

»6.8.1.1. Nevarnost je lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko škoduje človekovemu zdravju ali okolju.«.

V 7.1. točki se črta besedilo »naprave ali obrata«.

V 9. točki se pika na koncu nadomesti z vejico in doda besedilo: »in izpolnjuje predpisane pogoje za razvrstitev v obrate manjšega ali obrate večjega tveganja za okolje v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona.«.

10. točka se spremeni tako, da se glasi:

»10. Nevarna snov je snov ali zmes, ki ustreza kriterijem za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ali nevarnosti za okolje, opredeljenih v Prilogi I Uredbe (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter

zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L št. 353, z dne 31. 12. 2008, str. 1).«.

10.1. in 10.2. točka se spremenita tako, da se glasita:

»10.1. Nevarna snov, določena zaradi razvrstitve obratov, je v predpisu iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona določena snov ali zmes, ki je lahko surovina, proizvod, stranski proizvod, ostanek ali vmesni proizvod.

10.2. Snov je katerikoli kemijski element ali njegova spojina, razen radioaktivnih snovi po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in gensko spremenjenih organizmov po predpisih o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi.«.

Za točko 10.2. se dodata novi 10.3. in 10.4. točka, ki se glasita:

»10.3. Zmes je zmes ali raztopina, sestavljena iz dveh ali več snovi.

10.4. Onesnaževalo je snov, ki lahko onesnažuje okolje.«.

Dosedanja točka 10. 3., ki postane nova točka 10.5., se spremeni tako, da se glasi:

»10.5. Izhodiščno poročilo je dokument, ki vsebuje podatke o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z določenimi nevarnimi snovmi iz 10. točke, potrebne za količinsko primerjavo s stanjem po prenehanju obratovanja naprave.«.

V 11.5. točki se besedilo drugega stavka spremeni tako, da se glasi: »Zaključki o BAT se uporabljajo neposredno, razen če je s predpisi iz 17., 19., 20. in 101. člena tega zakona določeno drugače.«.

V 11.6. točki se pred piko na koncu doda besedilo »in se uporabljajo neposredno«.

3. člen

V drugem odstavku 17. člena se besedilo zadnjega stavka črta in doda besedilo, ki se glasi:

»Vlada za naprave iz 68. člena tega zakona lahko določi tudi podrobnejša pravila za določanje mejnih vrednosti emisij, obsega in metodologije obratovalnega monitoringa ter drugih pogojev za obratovanje naprave, pri čemer upošteva, da se dosežena raven varstva okolja ne sme

poslabšati in da so mejne vrednosti emisij in druge zahteve lahko določene tudi strožje, kot jih določajo zaključki o BAT.«.

4. člen

18. člen se spremeni tako, da se glasi:

»18. člen

(preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic)

(1) Upravljavec mora pri upravljanju obrata izvesti vse ukrepe, potrebne za preprečevanje večje nesreče in za zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje.

(2) Upravljavec mora za obrat iz prejšnjega odstavka imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Vlada določi:

1. vrste in količine nevarnih snovi,
2. merila za razvrstitev obratov v obrate večjega ali manjšega tveganja za okolje,
3. vsebino zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in varnostnega poročila,
4. obveznost, roke in vsebino prijave obrata,
5. obveznost poročanja o večji nesreči in
6. druge ukrepe za preprečevanje večje nesreče in zmanjševanje njenih posledic.

(4) Vlada določi tudi merila za določitev najmanjše razdalje med obratom in območji, na katerih se lahko stalno ali začasno zadržuje večje število ljudi, pomembnejšo infrastrukturo državnega ali lokalnega pomena in varovanimi ter zavarovanimi območji po predpisih o ohranjanju narave, tehnične ukrepe in druge omejitve rabe prostora, vključno z zahtevami za prilagoditev obstoječih objektov, za primer spremembe okoljevarstvenega dovoljenja pa tudi kaj se šteje za znaten vpliv na preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic.

(5) Vlada določi tudi način obveščanja javnosti o nevarnosti večje nesreče in način obveščanja drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica) ter drugih držav o obratih in možnih večjih nesrečah, ki bi lahko vplivale na okolje na njihovem ozemlju.«.

5. člen

Za 18. členom se doda nov 18.a člen, ki se glasi:

»18.a člen

(izključitev nevarne snovi)

(1) Vlada lahko s pisnim obvestilom predlaga Evropski komisiji, da se iz seznama nevarnih snovi, določenih v predpisu iz tretjega odstavka prejšnjega člena, posamezna nevarna snov izključi, ker ne more povzročiti sproščanja snovi ali energije, zaradi česar bi v razumno predvidljivih običajnih ali izrednih razmerah lahko prišlo do večje nesreče, in zaradi tega ne pomeni zdravstvene, fizikalne in okoljske nevarnosti.

(2) Vlada v obvestilu iz prejšnjega odstavka svoj predlog utemelji in predloži naslednje informacije:

1. podroben seznam lastnosti, potrebnih za oceno potenciala nevarnih snovi glede na fizikalno, zdravstveno ali okoljsko škodljivost;
2. fizikalne in kemijske lastnosti (na primer molekulsko maso, nasičen parni tlak, toksičnost, vrelišče, reaktivnost, viskoznost, topnost in druge relevantne lastnosti);
3. lastnosti glede zdravstvene in fizikalne nevarnosti (na primer reaktivnost, vnetljivost, toksičnost in dodatne dejavnike, kot so način izpostavljenosti, razmerje med poškodbami in smrtnostjo ter dolgoročni učinki, pa tudi druge relevantne lastnosti);
4. lastnosti glede okoljske nevarnosti (na primer strupenost za okolje, obstojnost, kopičenje v organizmih, potencial za daljnosežen prenos v okolju in druge relevantne lastnosti);
5. o razvrščenosti snovi ali zmesi v EU, če je to mogoče, in
6. o pogojih obratovanja, značilnih za posamezno snov (temperatura, pritisk in drugi ustrezni pogoji), pri katerih se nevarna snov skladišči, uporablja oziroma je navzoča v primeru predvidljivega izrednega delovanja ali v primeru nesreče, na primer požara.«.

6. člen

V tretjem odstavku 20. člena se besedilo »se mora vpisati« nadomesti z besedilom »mora imeti potrdilo in biti vpisana«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Oseba iz prejšnjega odstavka zaprosi za pridobitev potrdila z vlogo, ki vsebuje dokazila o izpolnjevanju pogojev iz predpisa iz petega odstavka tega člena, ministrstvo pa jo vpiše v evidenco iz 104. člena tega zakona na podlagi pravnomočnega potrdila iz prejšnjega odstavka.«.

V petem odstavku se 4. točka spremeni tako, da se glasi:

»4. pogoje za pridobitev potrdila iz tretjega odstavka tega člena,«.

7. člen

69. člen se spremeni tako, da se glasi:

»69. člen
(obratovanje naprave)

Naprava iz prvega odstavka prejšnjega člena lahko začne obratovati, njen upravljavec pa lahko izvede spremembo iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona, za katero je predpisana sprememba okoljevarstvenega dovoljenja, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.«.

8. člen

Prvi odstavek 71. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 69. člena tega zakona in njegove spremembe po določbah 1. in 2. točke tretjega odstavka ter štirinajstega odstavka 77. člena tega zakona in 4. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona zagotoviti javnosti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, pripadajoče zaključke o BAT in v osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.«.

9. člen

V prvem odstavku 73. člena se besedilo », njegove spremembe ali podaljšanja« nadomesti z besedilom »ali njegove spremembe«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Pravni interes, da zaradi varstva svojih pravic vstopita v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 69. člena tega zakona, in njegove spremembe po določbah 1. in 2. točke tretjega ter štirinajstega odstavka 77. člena tega zakona in 4. točke prvega odstavka 78. člena tega zakona ima oseba, ki na območju, opredeljenem v elaboratu o vplivnem območju naprave iz drugega odstavka 70. člena tega zakona, stalno prebiva ali je lastnik ali drug posestnik nepremičnine, in nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona.«.

10. člen

Drugi in tretji odstavek 74. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opis naprave, za katero je okoljevarstveno dovoljenje izdano, vključno z opisom dejavnosti ter zmogljivosti naprave in značilnosti območja naprave,
2. določitev mejnih vrednosti emisij v okolje,
3. določitev ukrepov za varstvo okolja in drugih pogojev obratovanja naprave,
4. določitev ukrepov, ki se nanašajo na obratovanje naprave v izrednih razmerah, in sicer pri njenem zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi,
5. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi,
6. obveznost upravljavca, da ustavi napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje,
7. obveznosti upravljavca v zvezi z izvajanjem monitoringa, poročanjem ministrstvu o njem in o okoljskih nesrečah ter pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij,
8. določitev ukrepov, ki se nanašajo na dokončno prenehanje delovanja naprave, in
9. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, vključno z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja.

(3) Mejne vrednosti emisij iz 2. točke prejšnjega odstavka se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT ali na podlagi predpisov iz 17. člena tega zakona, tako da se dosežena raven varstva okolja ne poslabša, pogoji in ukrepi iz 3. točke prejšnjega odstavka pa na podlagi predpisov iz 17., 19. in 20. člena tega zakona ali zaključkov o BAT, tako da se dosežena raven varstva okolja ne poslabša, pri čemer se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, ne da bi bila zahtevana uporaba določene tehnike ali tehnologije.«.

V četrtem odstavku se za besedilom »mejnih vrednosti emisij v skladu« doda besedilo »z zaključki o BAT ali«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Če mejne vrednosti iz 2. točke drugega odstavka tega člena ali ukrepi in drugi pogoji obratovanja naprave iz 4. točke drugega odstavka tega člena niso predpisani ali za njih še ni uveljavljen zaključek o BAT, se določijo na podlagi referenčnega dokumenta BAT.«.

Deveti odstavek se črta.

V dosedanjem desetem odstavku, ki postane deveti odstavek, se za besedilom »kadar je to zahtevano« postavi piko, ostalo besedilo pa se črta.

Za novim devetim odstavkom se dodajo novi deseti, enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»(10) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena lahko ministrstvo določi manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če se ne povzroči znatno onesnaženje in se ohranja visoka raven varstva okolja kot celote, pri čemer ta mejna vrednost ne sme presegati mejnih vrednosti emisij, predpisanih na podlagi 17. člena tega zakona.

(11) Mejne vrednosti iz prejšnjega odstavka se lahko določijo, če je iz ocene upravljavca naprave razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje, zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena mora biti izdelana v skladu z referenčnimi dokumenti BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija.

(12) Manj strogih mejnih vrednosti emisij iz desetega odstavka tega člena ni mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja iz 23. člena tega zakona ali če se naprava nahaja na območju iz 24. člena tega zakona.«

Dosedanji enajsti odstavek postane trinajsti odstavek.

11. člen

Za trinajstim odstavkom 77. člena se doda nov štirinajsti odstavek, ki se glasi:

»(14) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko upravljavec naprave zaprosi ministrstvo za določitev manj strogih mejnih vrednosti v skladu z določbami enajstega odstavka 74. člena tega zakona, ministrstvo pa mu v roku iz osmega odstavka tega člena spremeni dovoljenje, če so izpolnjeni pogoji iz desetega, enajstega in dvanajstega odstavka 74. člena tega zakona.«.

Dosedanji štirinajsti odstavek postane petnajsti odstavek.

V dosedanjem petnajstem odstavku, ki postane šestnajsti odstavek, se besedilo »dvanajstega in trinajstega« nadomesti z besedilom »dvanajstega, trinajstega in štirinajstega«.

Dosedanji šestnajsti odstavek postane sedemnajsti odstavek.

12. člen

V prvem odstavku 78. člena se na koncu 5. točke beseda »ali« nadomesti s podpičjem.

V 6. točki se besedilo »določenih po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja« nadomesti z besedilom »ali doseganja ciljev upravljanja voda po predpisih o vodah ali«.

Za 6. točko se doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. na vsakih 10 let, če okoljevarstveno dovoljenje v tem času ni bilo spremenjeno zaradi razlogov iz 77. člena tega zakona ali razlogov iz 1. do 6. točke tega odstavka.«.

13. člen

V prvem odstavku 78.a člena se besedilo »njegovem podaljšanju,« nadomesti z besedilom »njegovi«.

14. člen

79. člen se spremeni tako, da se glasi:

»79. člen

(prenehanje dovoljenja)

Okoljevarstveno dovoljenje preneha veljati z odvzemom ali prenehanjem naprave ali upravljavca.«.

15. člen

Drugi in tretji odstavek 82. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(2) Naprava iz prejšnjega odstavka lahko začne obratovati, njen upravljavec pa lahko izvede spremembo iz drugega odstavka 85. člena tega zakona, za katero je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Upravljavec lahko začne izvajati dejavnost iz prvega odstavka tega člena le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.«.

16. člen

V drugem odstavku 84. člena se za besedilom »kadar je to zahtevano« postavi piko, besedilo »razen v primeru iz 92. člena tega zakona« pa se črta.

Peti odstavek se črta.

Dosedanji šesti do osmi odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

17. člen

Drugi odstavek 85. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Upravljavec mora za vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 82. člena tega zakona, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in lahko vpliva na okolje, ali spremembo dejavnosti ali glede upravljavca, vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.«.

Za drugim odstavkom se dodajo novi tretji do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(3) Vloga iz prejšnjega odstavka mora, poleg vsebin iz 83. člena tega zakona, vsebovati tudi opis sprememb naprave in opis vplivov nameravane spremembe na okolje ali dele okolja oziroma navedbo sprememb, kadar gre za spremembo upravljavca.

(4) V primeru, da je bilo za spremembo v obratovanju naprave, ki je predmet spremembe okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka, predhodno pridobljeno okoljevarstveno soglasje, ministrstvo pri odločitvi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih spremembe v obratovanju naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(5) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena v treh mesecih od prejema popolne vloge, odločbo pa pošlje tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.

(6) Za preverjanje in spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost, ali njegovo spremembo po uradni dolžnosti, se smiselno uporabljajo določbe 78. člena tega zakona, razen 2. točke prvega odstavka.«.

Dosedanji tretji do sedmi odstavek postanejo novi sedmi do enajsti odstavek.

18. člen

86. člen se spremeni tako, da se glasi:

»86. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obrat)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obrat, če je s predpisom iz 18. člena tega zakona določena obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Obrat iz prejšnjega odstavka lahko začne obratovati, njen upravljavec pa lahko izvede spremembo iz tretjega odstavka 90. člena tega zakona, za katero je predpisana sprememba okoljevarstvenega dovoljenja, le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočne odločbe o njegovi spremembi.

(3) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov mora upravljavec območja, ki postane obrat zaradi razlogov, ki niso posledica spremenjenih dejavnosti ali naprav na območju obratovanja, pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v roku, določenem v predpisu iz 18. člena tega zakona.«.

19. člen

87. člen se spremeni tako, da se glasi:

»87. člen

(vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati zlasti podatke o upravljavcu obrata, značilnostih obrata, ukrepih za preprečevanje večje nesreče ter zmanjšanju njenih posledic in ukrepih v primeru dokončnega prenehanja obrata.

(2) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in sestavine vloge iz prejšnjega odstavka.«.

20. člen

V tretjem odstavku 89. člena se 4. točka spremeni tako, se glasi:

»4. določitev ukrepov v primeru prenehanja obrata ali dokončnega prenehanja obrata, ki se nanašajo zlasti na zmanjšanje količine ali spremembo nevarnih snovi oziroma njihovo odstranitev iz obrata.«.

21. člen

V prvem odstavku 90. člena se na koncu 5. točke beseda »ali« nadomesti z vejico, na koncu 6. točke se pika nadomesti z besedo »ali« in doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. na zahtevo ministrstva, kadar je to upravičeno zaradi novih dejstev ali spoznanj s področja večjih nesreč, vključno s spoznanji, ki so rezultat analize nesreč in spoznanj v zvezi z oceno nevarnosti.«.

Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Upravljavec obrata mora pri spreminjanju ali dopolnjevanju zasnove zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila zagotoviti sledljivost sprememb in dopolnitev ter na spremenjenih ali dopolnjenih delih navesti datum spremembe ali dopolnitve.«.

Dosedanja drugi in tretji odstavek, ki postaneta tretji in četrti odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Upravljavec mora vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, če:

1. je izvedel spremembo ali dopolnitev zasnove zmanjšanja tveganja ali varnostnega poročila, ki znatno vpliva na preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic,
2. namerava izvesti spremembo, zaradi katere se spremeni razvrstitev obrata, ali
3. namerava spremeniti vrsto ali količino nevarnih snovi, določenih v okoljevarstvenem dovoljenju.

(4) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati spremenjeno oziroma dopolnjeno zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila z nedvoumno prikazanimi spremembami ali dopolnitvami.«.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

22. člen

V drugem odstavku 91. člena se vejica za besedilom »79. člena tega zakona« nadomesti s piko, ostalo besedilo pa se črta.

23. člen

Za 91. členom se dodajo novi 91.a, 91.b in 91.c člen, ki se glasijo:

»91.a člen

(odvzem okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje z odločbo odvzame, če upravljavec izvede večjo spremembo v obratovanju obrata, pa tega ne prijavi v skladu z 90. členom tega zakona, ali na predlog pristojnega inšpektorja, če upravljavec v določenem roku ne izvrši njegove pravnomočne odločbe o uskladitvi obratovanja obrata s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja ali s predpisi iz 18. člena tega zakona, ki se nanašajo na delovanje obrata.

(2) Odvzem okoljevarstvenega dovoljenja učinkuje od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bil izrečen.

(3) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.

91.b člen

(prenehanje obrata)

(1) Če namerava upravljavec obrata zmanjšati ali spremeniti nevarne snovi v obratu, tako da ne izpolnjuje pogojev za razvrstitev v obrat v skladu z 18. členom tega zakona, mora o tem pisno obvestiti ministrstvo in pristojno inšpekcijo, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o izvedenih ukrepih, ki so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni za primer prenehanja obrata.

(3) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi izredni inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da so ukrepi, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju za primer prenehanja obrata izvršeni, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja in o prenehanju obrata.

(5) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.

91.c člen

(dokončno prenehanje obrata)

(1) Upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, mora ministrstvo in pristojno inšpekcijo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja obrata iz 86. člena tega zakona, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke o izvedenih ukrepih, ki so v okoljevarstvenem dovoljenju določeni za primer dokončnega prenehanja obrata.

(3) Pristojna inšpekcija na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka opravi izredni inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu.

(4) Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da so ukrepi, določeni v okoljevarstvenem dovoljenju za primer dokončnega prenehanja obrata izvršeni, ministrstvo izda odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja in o dokončnem prenehanju obrata.

(5) Z dnem pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka obrat preneha biti obrat.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je obrat.«.

24. člen

92. člen se črta.

25. člen

Za drugim odstavkom 94. člena se dodata nov tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Ministrstvo izda upravljavcu naprave iz 17., 20. ali 68. člena tega zakona ali izvajalcu dejavnosti iz 19. ali 20. člena tega zakona dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja, če takšno izjemo omogočajo predpisi EU, ki veljajo neposredno in se nanašajo na obratovanje določene naprave ali izvajanje določene dejavnosti.

(4) Ministrstvo pošlje dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.«.

26. člen

V petem odstavku 101. člena se črta besedilo », pri čemer upošteva tudi zaključke o BAT, ki se nanašajo na monitoring,«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na prejšnji odstavek, se za naprave iz 68. člena tega zakona uporablja obseg in metodologija obratovalnega monitoringa iz zaključkov o BAT, razen če bi se s tem zmanjšala dosežena raven varstva okolja.«.

27. člen

Šesti odstavek 104. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Evidenca upravljavcev naprav in obratov ter izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo napravo, obrat ali dejavnost prijaviti ministrstvu, vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež upravljavca naprave ali obrata ter kraj naprave ali obrata in izvajalca dejavnosti,
2. opis naprave ali obrata in dejavnosti, ki v njej poteka, ali opis dejavnosti, ki se opravlja, in
3. druge podatke, določene v predpisu iz 17., 18., 19. in 20. člena tega zakona.«.

28. člen

Za četrtem odstavkom 105. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena, vsebuje informacijski sistem okolja tudi podatke o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic, ki jih podrobneje predpiše vlada v predpisu iz 18. člena tega zakona.«.

29. člen

V prvem odstavku 108. člena se v 7. točki besedilo »in okoljevarstvena dovoljenja« nadomesti z besedilom »okoljevarstvena dovoljenja in dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov«.

30. člen

V drugem odstavku 110. člena se v 9. točki besedilo »povzročitelj tveganja« nadomesti z besedilom »upravljavec obrata«.

V petem odstavku se pika nadomesti z vejico in doda besedilo: »razen, če gre za podatek o emisijah.«.

31. člen

Za prvim odstavkom 110.e člena se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Potrebni ukrepi iz prejšnjega odstavka, ki jih mora v primeru nastanka okoljske škode izvesti njen povzročitelj, obsegajo vse izvedljive ukrepe, s katerimi je mogoče takoj nadzirati, obvladati, odstraniti ali kako drugače ravnati z onesnaževali oziroma drugimi dejavniki škode, da se omeji ali prepreči nadaljnjo okoljsko škodo in škodljive vplive na zdravje ljudi ali nadaljnje zmanjševanje koristne vloge, ki jo ima poškodovani del okolja za drug del okolja ali za človeka.«.

Dosedanji drugi do deveti odstavek postanejo tretji do deseti odstavek.

32. člen

Za četrtim odstavkom 112. člena se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Višina okoljske dajatve se določi tako, da je enaka mejnim stroškom onesnaževanja.«.

33. člen

Šesti odstavek 113. člena se črta.

34. člen

V četrtem odstavku 130.b člena se pika nadomesti z vejico in doda besedilo »CER pa le v primeru, če je bil izdan za nove projekte, ki so se začeli od leta 2013 dalje v najmanj razvitih državah.«.

35. člen

Drugi odstavek 139.e člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ministrstvo izračuna za vsakega operaterja zrakoplova tudi količino emisijskih kuponov za posamezno leto, tako da skupno količino iz prejšnjega odstavka deli s številom polnih koledarskih let, ki so ostala v obdobju, na katero se razdelitev nanaša.«.

36. člen

146.g člen se spremeni tako, da se glasi:

»146 g. člen

(odločba)

(1) Sklad odloči o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, z odločbo.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka se določi:

1. namen, za katerega se sredstva dodeljujejo,
2. višino dodeljenih sredstev,
3. rok za izvedbo naložbe, za katero se sredstva dodeljujejo,
4. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, za pridobitev sredstev in rok za njihovo izpolnitev,
5. rok za predložitev dokumentacije za izplačilo dodeljenih sredstev in
6. druga vprašanja, ki jih določajo splošni pogoji poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.

(3) V postopku odločanja o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, Sklad ne sme izdati delne ali začasne odločbe.

(4) Sklad izda odločbo iz prvega odstavka tega člena najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge.

(5) Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, Sklad vlagatelja najkasneje v roku 30 dni od dne vložitve vloge pozove na odpravo pomanjkljivosti v skladu z določbami zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Glede vrstnega reda popolnih vlog se šteje, da je bila vloga vložena takrat, ko je bila vložena vloga, s katero so pomanjkljivosti pravočasno odpravljene.

(6) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. Zoper druge posamične akte Sklada, izdane v postopku za dodelitev sredstev

sklada namenskega premoženja Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja, ni pritožbe.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pritožba zoper odločbo, s katero je bil izbran zasebni partner za izvedbo statusnega partnerstva (kapitalski vložki, drugi finančni instrumenti), dovoljena. O pritožbi odloči minister v roku 60 dni.«.

37. člen

146.h člen se spremeni tako, da se glasi:

»146 h. člen

(odvzem pravice do pridobljenih sredstev)

(1) Pravico do pridobljenih sredstev Sklad odvzame z odločbo, če upravičenec:

1. pridobljenih sredstev deloma ali v celoti ne uporabi za namen, določen z odločbo;
2. naložbe ne izvede v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
3. ne izpolni pogojev za pridobitev sredstev v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
4. ne predloži dokumentacije v roku, določenem z odločbo, ali v dodatnem daljšem roku, ki ga s sklepom določi Sklad;
5. onemogoči ali ovira nadzor nad namensko uporabo pridobljenih sredstev ali
6. ne izpolni drugih določil splošnih pogojev poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.

(2) Uvedba postopka odvzema pravice do pridobljenih sredstev zadrži izvrševanje pravice do pridobljenih sredstev.

(3) Po pravnomočnosti odločbe o odvzemu pravice do pridobljenih sredstev mora upravičenec vrniti morebitna že izplačana sredstva Skladu v 15 dneh.«.

38. člen

V četrtem odstavku 148. člena se za besedo »predpiše« doda besedilo »način oblikovanja in določanja cene,«.

39. člen

Četrty odstavek 156. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Inšpekcijski nadzor nad osebami, ki morajo imeti okoljevarstveno dovoljenje ali potrdilo za ravnanje z odpadki iz 20. člena tega zakona redno opravlja inšpekcija v skladu z načrtom nadzora, ki ga sprejme za tri leta.«.

40. člen

Za 156.a členom se doda nov 156.b člen, ki se glasi:

»156.b člen

(načrtovanje inšpekcijskega nadzora za obrate)

(1) Inšpekcija iz prvega odstavka 156. člena izvaja inšpekcijski nadzor obratov, v okviru katerega načrtovano in sistematično preverja tehnične ali organizacijske sisteme ali sisteme vodenja in upravljanja v obratu, s katerimi upravljavec obrata prikaže, da:

1. glede na značilnosti dejavnosti obrata izvaja ustrezne ukrepe za preprečevanje večjih nesreč;
2. zagotavlja ustrezne ukrepe za omejevanje posledic večjih nesreč v obratu in zunaj njega;
3. podatki in informacije iz zasnove zmanjševanja tveganja za okolje ali varnostnega poročila primerno odražajo razmere v obratu;
4. so bile javnosti zagotovljene informacije v skladu s predpisom iz 18. člena tega zakona.

(2) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena izvaja inšpekcijski nadzor upoštevajoč značilnosti posameznega obrata, in neodvisno od tega, ali je za obrat izdano okoljevarstveno dovoljenje ali izdelano varnostno poročilo ali zasnova zmanjševanja tveganja za okolje.

(3) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena mora za izvajanje nadzora iz prvega odstavka tega člena pripraviti načrt nadzora obratov.

(4) Načrt iz prejšnjega odstavka vsebuje:

1. splošno oceno varstva pred večjimi nesrečami,
2. geografsko območje in seznam obratov, ki ga zajema,
3. seznam skupin obratov z možnimi verižnimi učinki v skladu s predpisom,
4. seznam obratov, za katere bi lahko posamezna zunanja tveganja ali viri nevarnosti povečali tveganje ali posledice večje nesreče,
5. postopke rednega inšpekcijskega nadzora, vključno s programi za takšen nadzor v skladu s šestim odstavkom tega člena,
6. postopke za izredne inšpekcijske preglede v skladu z osmim odstavkom tega člena,
7. način sodelovanja med različnimi inšpekcijskimi organi.

(5) Inšpekcija iz prvega odstavka tega člena mora inšpekcijski načrt iz prejšnjega odstavka redno preverjati in po potrebi spremeniti.

(6) Inšpekcija na podlagi inšpekcijskega načrta iz četrtega odstavka tega člena redno pripravlja in izvaja programe rednega inšpekcijskega nadzora vseh obratov, ki vključujejo pogostost pregledov na kraju samem za različne vrste obratov. Obdobje med dvema zaporednima pregledoma na kraju ne sme biti daljše od enega leta za obrate večjega tveganja in treh let za obrate manjšega tveganja, razen če je pristojni organ izdelal inšpekcijski program na podlagi sistematične ocene nevarnosti večjih nesreč za določen obrat.

(7) Sistematično ocenjevanje nevarnosti določenega obrata temelji na:

1. možnih učinkih tega obrata na človekovo zdravje in okolje;
2. evidencah o izpolnjevanju zahtev tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov glede preprečevanja večjih nesreč in zmanjševanja njihovih posledic;
3. upoštevanju ugotovitev drugih inšpekcijskih pregledov, izvedenih v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(8) Izredni inšpekcijski pregledi se izvajajo v povezavi s pritožbami, nesrečami in skorajšnjimi nesrečami, izrednimi dogodki in primeri neskladnosti takoj, ko je to mogoče.

(9) Če je bila med inšpekcijskim pregledom ugotovljena večja neskladnost s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, mora inšpekcija v šestih mesecih izvesti dodaten inšpekcijski pregled.«.

41. člen

V prvem odstavku 161. člena se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. zbira ali prevaža odpadke ali z njimi trguje ali jih posreduje, pa nima potrdila in ni vpisana v evidenco oseb iz 104. člena (tretji odstavek 20. člena),«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

42. člen

(1) Predpisi, izdani na podlagi 18. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), veljajo do uveljavitve novih.

(2) Postopki za podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo iz 68. člena, napravo ali dejavnost iz 82. člena in obrat iz 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), začeti do uveljavitve tega zakona, se ustavijo.

(3) Za okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 68., 82. in 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) se šteje, da so bila izdana za nedoločen čas, ministrstvo pa mora ob prvi spremembi okoljevarstvenega dovoljenja oziroma najpozneje v dveh letih od uveljavitve tega zakona ta dovoljenja uskladiti s spremenjenim določbami 69., 82. in 86. člena zakona.

(4) Imetnik okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki je bilo izdano na podlagi 68. ali 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12 in 57/12) pred 1. septembrom 2012, rok za prilagoditev te naprave zahtevam predpisa, ki ureja emisijo snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v vode in javno kanalizacijo pa je določen z rokom izteka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja, mora prilagoditi obratovanje naprave do tega roka.

(5) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, začeti pred uveljavitvijo predpisa iz enajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) in ne končani do 15. februarja 2016, se končajo v skladu četrtem, petim in šestim odstavkom 70. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) in spremenjenim 74. členom zakona.

(6) Postopki prijave nameravanih sprememb v obratovanju naprave iz 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15), začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se ustavijo.

(7) Ministrstvo razveljavi pravnomočna okoljevarstvena dovoljenja, izdana na podlagi 82. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) istemu upravljavcu za obratovanje iste naprave ali izvajanje iste dejavnosti ob prvi spremembi katerega izmed njih in izda eno okoljevarstveno dovoljenje, v katerem določi vse obveznosti iz razveljavljenih okoljevarstvenih dovoljenj.

(8) Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obrat na podlagi 86. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15).

(9) Inšpekcija iz prvega odstavka 156. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) pripravi prvi načrt inšpekcijskega nadzora iz 40. člena tega zakona najkasneje v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

43. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V 1. členu predlaganega zakona se spremeni navedba direktive, ki se jo z zakonom prenaša v slovenski pravni red. Namesto Direktive 96/82/ES je navedena Direktiva 2012/18/EU, ki spreminja in nato razveljavlja prvo.

K 2. členu

V 2. členu predlaganega zakona se zaradi prenosa zahtev Direktive 2012/18/EU spreminjajo oz. dodajajo nekateri izrazi. Tako je nekoliko spremenjen izraz za večjo nesrečo v 6.8.1. točki 3. člena veljavnega zakona. Dodana je nova točka 6.8.1.1., ki opredeljuje izraz nevarnost kot lastnost nevarne snovi ali fizično stanje, ki lahko škoduje človekovemu zdravju ali okolju. V 7.1. točki se zaradi jasnosti izraza upravljavec črta besedilo »naprave ali obrata«. Prav tako so predvsem zaradi zahtev Direktive 2012/18/EU spremenjeni oz. dopolnjeni izrazi v 9., 10., 10.1. in 10.2. točki, v 10.3. točki je dodan izraz za zmes, izraz za onesnaževalo se ni spremenil, ima pa spremenjeno številko. Pomembno je razlikovanje nevarnih snovi v 10. točki (snov ali zmes,

ki ustreza merilom za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ali okolje, opredeljenim v citiranih evropskih predpisih) in 10.1., kjer je določena nevarna snov zaradi razvrstitve v obrate (večjega oz. manjšega tveganja), ti pa se razvrščajo na podlagi predpisa, sprejetega na podlagi 18. člena veljavnega zakona, saj so v tem predpisu določene vrste in količine nevarnih snovi, na podlagi katerih razvrščajo območja v obrate manjšega ali večjega tveganja.

Zaradi uskladitve z zgoraj navedenimi izrazi je bilo treba prilagoditi tudi izraz za izhodiščno poročilo, v veljavnem zakonu opredeljeno v 10. 3. točki, ki je postala nova točka 10.5.

Sprememba v 11.5. točki in dopolnitev v 11.6. točki je potrebna zaradi pravne narave zaključkov o BAT. Te namreč sprejme Evropska komisija v obliki sklepa, so pravno zavezujoči in se uporabljajo neposredno.

K 3. členu

Sprememba v drugem odstavku 17. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi pravne narave zaključkov o BAT, in zaradi možnosti, ki jo vsebuje Direktiva 2010/75 EU glede določanja strožjih mejnih vrednosti, kot jih vsebujejo zaključki o BAT. Vlada bo na podlagi danega zakonskega pooblastila za naprave iz 68. člena veljavnega zakona (naprave, ki lahko povzročijo onesnaževanje večjega obsega) lahko določila tudi podrobnejša pravila za določanje mejnih vrednosti emisij, obsega in metodologije obratovalnega monitoringa ter drugih pogojev za obratovanje naprave. Vlada bo morala pri tem upoštevati, da se dosežena raven varstva okolja ne sme poslabšati in da so mejne vrednosti emisij in druge zahteve lahko določene tudi strožje, kot jih določajo zaključki o BAT.

K 4. členu

V 4. členu četrtem predlaganega zakona se nekoliko spreminjajo določbe prvega in drugega odstavka 18. člena veljavnega zakona, ki se nanašajo na prenos zahtev Direktive 2012/18/EU, njihov namen pa je predvsem zamenjava izraza »povzročitelj tveganja« z izrazom »upravljavalec obrata«. Ta zamenjava pomeni tudi uskladitev poimenovanja za osebe, ki morajo v skladu z določbami veljavnega zakona pridobiti okoljevarstveno dovoljenje: za naprave, dejavnosti in obrate.

V tretjem odstavku se jasneje določa pooblastilo vladi za izdajo izvršilnih predpisov in sicer s tem, da je določitev nevarnih snovi potrebna zaradi razvrstitve obrata v obrat večjega oz. manjšega tveganja.

K 5. členu

Z novim 18.a členom je urejena možnost, ki jo ima država članica na podlagi 4. člena Direktive 2012/18/EU, ko lahko Evropski komisiji predlaga, naj oceni, ali je mogoče določeno nevarno snov izključiti iz področja uporabe direktive in v primeru pozitivne ocene predloži ustrezen zakonodajni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu. Ker so te nevarne snovi določene v Prilogi I direktive, to seveda pomeni predlog za spremembo direktive. Evropska komisija lahko da na podlagi pooblastila iz prvega odstavka navedenega člena direktive takšen zakonodajni predlog tudi sama.

V prvem odstavku 18.a člena je dano vladi pooblastilo, da lahko s pisnim obvestilom predlaga Evropski komisiji, da se iz seznama nevarnih snovi posamezna nevarna snov izključi, ker ne more povzročiti sproščanja snovi ali energije, zaradi česar bi v razumno predvidljivih običajnih ali izrednih razmerah lahko prišlo do večje nesreče, in ne pomeni zdravstvene, fizikalne in okoljske nevarnosti. Vlada mora svoj predlog seveda utemeljiti in priložiti informacije, določene v drugem odstavku obravnavanega člena. Če bo Evropska komisija pritrdila predlogu vlade, bo Evropskemu parlamentu in Svetu poslala ustrezen zakonodajni predlog za spremembo Priloge I direktive, kot je pojasnjeno zgoraj.

K 6. členu

S spremembami 20. člena veljavnega zakona je bolj jasno urejen postopek, s katerim ministrstvo pravni ali fizični osebi, ki namerava zbirati ali prevažati odpadke ali z njimi trgovati ali jih posredovati dovoli opravljati nameravano dejavnost. Takšna oseba bo morala vložiti vlogo, s katero bo dokazovala izpolnjevanje pogojev, predpisanih v predpisu vlade, ki ga bo ta izdala na podlagi zakonskega pooblastila iz petega odstavka navedenega člena. Če bo ministrstvo ugotovilo, da so pogoji izpolnjeni, bo izdalo potrdilo, ki je upravna odločba, in osebo vpisalo v evidenco iz 104. člena veljavnega zakona, ko bo potrdilo postalo pravnomočno.

K 7. členu

69. člen veljavnega zakona je spremenjen zaradi opustitve roka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja in zaradi spremenjene faze, ko je treba za obratovanje naprave pridobiti okoljevarstveno dovoljenje. Po predlagani spremembi okoljevarstveno dovoljenje ne bo več časovno omejeno na 10 let.

Druga sprememba se nanaša na določitev faze, v kateri je treba pridobiti okoljevarstveno dovoljenje za obratovanje naprav, ki jih določa 68. člen veljavnega zakona, in za njihovo (večjo) spremembo. Po veljavni ureditvi je moral upravljavec naprave pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja, kadar je bilo to predpisano za obratovanje naprave ali njeno večjo spremembo, razpolagati s pravnomočnim okoljevarstvenim dovoljenjem. Pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje je bilo prav tako pogoj za začetek obratovanja naprave v vseh drugih primerih, ko za

obratovanje naprave ali njeno večjo sprememba ni bila potrebna gradnja, ki bi zahtevala pridobitev gradbenega dovoljenja.

Po predlagani ureditvi pa bo moral upravljavec naprave razpolagati s pravnomočnim okoljevarstvenim dovoljenjem pred začetkom obratovanja naprave oz. pred izvedbo nameravane spremembe. Začetek obratovanja naprave je določen v 8.1. točki 3. člena veljavnega zakona (odločba o poskusnem obratovanju oz. uporabno dovoljenje po predpisih o graditvi objektov, če gre za gradnjo). To pomeni, da pridobitev gradbenega dovoljenja ni več vezana na obstoj pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja, kadar je bilo za obratovanje določene naprave ali za njeno spremembo gradeno dovoljenje zahtevano.

K 8. členu

Sprememba 71. člena veljavnega zakona je potrebna le zaradi pravilnega sklicevanja na člene, in v ničemer ne spreminja veljavne ureditve glede sodelovanja javnosti v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja oz. možnost sodelovanja javnosti razširja na primer, ko bo ministrstvo spreminjalo okoljevarstveno dovoljenje na zahtevo upravljavca naprave za določitev manj strogih mejnih vrednosti emisij.

K 9. členu

Tudi sprememba 73. člena veljavnega zakona je kot v primeru spremembe 71. člena veljavnega zakona potrebna zaradi pravilnega sklicevanja na člene, in v ničemer ne spreminja veljavne ureditve glede strank v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja, razen da širi možnost sodelovanja v postopku spreminjanja okoljevarstvenega dovoljenja tudi za primer, ko bo ministrstvo spreminjalo okoljevarstveno dovoljenje na zahtevo upravljavca naprave za določitev manj strogih mejnih vrednosti emisij.

K 10. členu

Sprememba drugega odstavka 74. člena se nanaša samo na črtanje določbe 2. točke, ki določa, da se v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi čas njegove veljavnosti. Črtanje točke je potrebno zaradi ukinitve časovne omejitve veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj. Zaradi preglednejšega sklicevanja na posamezne točke je sicer spremenjen ves odstavek, vendar pa se ostale veljavne določbe ne spreminjajo.

V nadaljevanju predlagane spremembe obravnavanega člena so potrebne predvsem zaradi zgoraj opisane pravne narave zaključkov o BAT in doslednejšega prenosa zahtev Direktive 2010/75/EU, ki urejajo določanje mejnih vrednosti za naprave.

Mejne vrednosti emisij za naprave, ki lahko povzročijo onesnaževanje okolja večjega obsega, se bodo lahko določale tudi na podlagi zaključkov o BAT, in ne le na podlagi ali predpisov iz 17. člena veljavnega zakona. Tudi ukrepi in pogoji za delovanje naprave se bodo lahko določali na podlagi zaključkov o BAT in ne le na podlagi predpisov iz 19. in 20. člena veljavnega zakona.

V 74. členu veljavnega zakona so s predlagano spremembo dodani trije novi odstavki (deseti, enajsti in dvanajsti odstavek), s katerimi je prenesena zahteva Direktive 2010/75/EU glede možnosti določanja manj strogih mejnih vrednosti, kot so določene v zaključkih o BAT.

Tako bo ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju lahko določilo manj stroge mejne vrednosti emisij, kot se določijo na podlagi ravni emisij iz zaključkov o BAT, če s takšnimi emisijami ne bo povzročeno znatno onesnaženje in se bo ohranila visoka raven varstva okolja kot celote. Te, manj stroge mejne vrednosti bo ministrstvo lahko določilo le, če bo iz ocene upravljavca razvidno, da bi doseganje ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, kot so opisane v zaključkih o BAT, povzročilo nesorazmerno višje stroške v primerjavi s koristmi za okolje, zaradi geografskega položaja ali lokalnih okoljskih pogojev naprave ali njenih tehničnih značilnosti. Ocena bo morala biti izdelana v skladu z referenčnimi dokumenti BAT in drugimi dokumenti, ki jih v zvezi z določanjem mejnih vrednosti emisij in tehničnih ukrepov objavi Evropska komisija.

Manj strogih mejnih vrednosti emisij pa ne bo mogoče določiti, če bi bilo s tem ogroženo doseganje standardov kakovosti okolja iz 23. člena veljavnega zakona ali če se bo naprava nahajala na (degradiranem) območju, določenem na podlagi 24. člena veljavnega zakona.

K 11. členu

V 77. členu veljavnega zakona se v skladu z zahtevami Direktive 2010/75/EU s predlagano spremembo dodaja nova možnost za spremembo veljavnega okoljevarstvenega dovoljenja. Upravljavec naprave bo lahko zaprosil ministrstvo za določitev manj strogih mejnih vrednosti v skladu z določbami novega desetega odstavka spremenjenega 74. člena zakona, ministrstvo pa mu bo v treh mesecih od popolne vloge dovoljenje spremenilo, če bodo izpolnjeni pogoji iz novih enajstega in dvanajstega odstavka spremenjenega 74. člena zakona.

K 12. členu

V 11. členu predlagana sprememba 6. točke prvega odstavka 78. člena veljavnega zakona dodaja nov razlog za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki ga po uradni dolžnosti spremeni ministrstvo: poleg doseganja standardov kakovosti okolja po določbah 23. člena veljavnega zakona, bo tudi doseganje dobrega stanja voda po določbah predpisov o vodah lahko razlog za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja po uradni dolžnosti.

Zaradi že omenjene ukinitve časovne omejenosti okoljevarstvenega dovoljenja pa je dodana nova 7. točka, ko bo moralo ministrstvo po uradni dolžnosti preveriti in po potrebi spremeniti veljavno okoljevarstveno dovoljenje. To bo moralo storiti na vsakih 10 let, če v vtem času dovoljenje ni bilo spremenjeno na zahtevo upravljavca naprave ali zaradi drugih razlogov, po katerih mora ministrstvo po uradni dolžnosti preveriti in po potrebi spremeniti dovoljenje, določenih v 1. do 6. točki spremenjenega prvega odstavka 78. člena veljavnega zakona.

K 13. členu

Sprememba prvega odstavka 78.a člena veljavnega zakona je nomotehnične narave, potrebna pa je zaradi ukinitve časovne omejenosti okoljevarstvenega dovoljenja.

K 14. členu

Tudi sprememba 79. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi ukinitve časovne omejenosti okoljevarstvenega dovoljenja.

K 15. členu

S spremembo 82. člena veljavnega zakona se kakor v primeru naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje okolja večjega obsega (68. člen zakona) ukinja časovna omejnost okoljevarstvenega dovoljenja tudi za druge naprave in dejavnosti. Na enak način kot pri spremenjenem 69. členu veljavnega zakona je urejeno, da mora upravljavec naprave ali izvajalec dejavnosti, za katero je s predpisi iz 17. 19. ali 20. člena veljavnega zakona, določena pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, razpolagati s pravnomočnim okoljevarstvenim dovoljenjem pred začetkom obratovanja naprave ali izvajanjem dejavnosti oz. pred začetkom izvedbe spremembe, za katero je predpisana pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

K 16. členu

Sprememba 84. člena veljavnega zakona je potrebna zaradi ukinitve časovne omejenosti okoljevarstvenega dovoljenja in zaradi spremembe faze, v kateri je zahtevano pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje. Ker v primeru gradnje ni več zahteve, da mora upravljavec naprave biti pred pridobitvijo gradbenega dovoljenja razpolagati s pravnomočnim okoljevarstvenim dovoljenjem, je določba petega odstavka, po kateri se pogoji iz tega dovoljenja štejejo za projektne pogoje, nepotrebna.

K 17. členu

V 17. členu predlaganega zakona se nekoliko spreminja veljavna ureditev, ki ureja izvedbo nameravane spremembe druge naprave ali dejavnosti. Veljavna ureditev je omogočala, da je ministrstvo pri odločanju o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja smiselno uporabljalo določbe 77. člena veljavnega zakona, kar je vključevalo tudi obveznost prijave spremembe in naknadno odločanje o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja. Takšna ureditev se je izkazala za nepotrebno, zaradi česar je s spremembo 85. člena veljavnega zakona predlagano, da bo moral upravljavec naprave za vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in bo lahko vplivala na okolje, ali spremembo upravljavca ali dejavnosti vložiti na ministrstvo vlogo za spremembo. V ostalem se veljavna ureditev ne spreminja.

K 18. členu

S spremembo 86. člena veljavnega zakona se uveljavlja enaka ureditev glede ukinitve časovne omejitve veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja za obrat, kot za naprave, ki lahko povzročijo onesnaženje okolja večjega obsega iz 68. člena veljavnega zakona in za druge naprave in dejavnosti iz 82. člena veljavnega zakona.

Na enak način kot v primeru naprav iz 69. člena veljavnega zakona oz. drugih naprav in dejavnosti iz 82. člena veljavnega zakona pa je predlagana ureditev glede pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja, ki je zahtevano pred začetkom obratovanja naprave oz. izvedbe spremembe.

V novem četrtem odstavku obravnavanega člena pa so urejeni primeri, ko bo zaradi spremembe seznama nevarnih snovi (na podlagi predpisa iz 18. člena zakona) neko območje postalo tudi obrat. V takšnem primeru bo moral upravljavec obrata pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v roku, ki ga bo določil omenjeni predpis, s katerim bo spremenjen seznam nevarnih snovi.

K 19. členu

S spremembo 87. člena veljavnega zakona gre le za nomotehnično izboljšavo veljavne ureditve.

K 20. členu

S spremembo 89. člena veljavnega dovoljenja se dopolnjuje vsebina okoljevarstvenega dovoljenja za obrat in sicer z določitvijo ukrepov, če bi se upravljavec odločil zmanjšati količine nevarnih snovi ali spremeniti vrste nevarnih snovi, zaradi česar bi prenehal biti obrat, in za primere, ko bi se upravljavec odločil za dokončno prenehanje obrata. Ministrstvo bo za te

primere določilo potrebne ukrepe, ti pa se bodo nanašali na zmanjšanje ali spremembo nevarne snovi v primeru prenehanja obrata oz. odstranitve nevarnih snovi iz obrata v primeru njegovega dokončnega prenehanja.

K 21. členu

Tudi sprememba 90. člena veljavnega zakona pomeni nomotehnično izboljšavo veljavne ureditve.

K 22. členu

Sprememba drugega odstavka 91. člena veljavnega zakona je potrebna, ker je odvzem, prenehanje in dokončno prenehanje obrata s predlaganim zakonom urejeno posebej in je sklicevanje nepotrebo, kot je pojasnjeno k 23. členu predlaganega zakona.

K 23. členu

Pri izvajanju zakona je bilo ugotovljeno, da veljavna ureditev odvzema okoljevarstvenega dovoljenja za obrat, dokončnega prenehanja obratovanja obrata in upravljavca obrata s sklicevanjem na smiselno uporabo zakonskih določb, ki urejajo te postopke v zvezi z napravami, ki lahko povzročajo onesnaževanje večjega obsega, ni smotrna, tudi zaradi nevarnih snovi, ki se nahajajo v obratu. Zaradi tega so dodani novi 91.a člen, s katerim je posebej urejen odvzem okoljevarstvenega dovoljenja, 91.b člen, ki ureja prenehanje obrata, in 91.c člen, ki ureja dokončno prenehanje obrata.

Odvzem okoljevarstvenega dovoljenja za obrat je v novem 91.a členu urejen podobno kot odvzem dovoljenja za delovanje naprave iz 68. člena veljavnega zakona. Ministrstvo bo okoljevarstveno dovoljenje z odločbo odvzelo, če bo upravljavec izvedel spremembo večjo spremembo v obratovanju obrata, pa tega ne bo prijavil v skladu z določbami 90. člena zakona. Odvzem bo mogoč tudi na predlog pristojnega inšpektoraja, če upravljavec v določenem roku ne bo izvršil njegove pravnomočne odločbe o uskladitvi obratovanja obrata s pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja ali s predpisi, ki se nanašajo na delovanje obrata. Zaradi preprečitve nevarnosti povzročitve večje nesreče pa je določeno, da bo odvzem okoljevarstvenega dovoljenja učinkoval že od dneva dokončnosti odločbe, s katero je bil izrečen.

Če bo upravljavec obrata nameraval zmanjšati količino nevarnih snovi ali spremeniti njihovo vrsto, zaradi česar ne bi bil več obrat (91. b člen), bo moral ministrstvo in pristojno inšpekcijo pisno obvestiti o svoji nameri. Enaka obveznost velja za upravljavca obrata ali v primeru stečaja stečajnega upravitelja v primeru, če se bo odločil za dokončno prenehanje obrata (91. c člen).

Pristojna inšpekcija bo na podlagi obvestila opravila izredni inšpekcijski pregled obrata, o tem pripravila poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila poslala ministrstvu.

Če bo inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovila, da je upravljavec obrata izvršil ukrepe, določene v okoljevarstvenem dovoljenju za primer prenehanja obrata ali dokončnega prenehanja obrata, bo ministrstvo izdalo odločbo o prenehanju okoljevarstvenega dovoljenja. Z dnem pravnomočnosti te odločbe bo obrat prenehal biti obrat.

Ministrstvo bo poslalo odločbo o odvzemu, prenehanju ali dokončnem prenehanju obrata tudi inšpekciji, pristojni za okolje, in občini, na katere območju je obrat.

K 24. členu

Črtanje določb 92. člena veljavnega zakona je potrebno, ker pogoj za pridobitev gradbenega dovoljenja ni več pravnomočno okoljevarstveno dovoljenje. Ker bo upravljavec lahko okoljevarstveno dovoljenje pridobival do začetka obratovanja naprave, bi bila možnost združevanja postopkov za pridobivanje opkoljevarstvenega soglasja in okoljevarstvenega dovoljenja v nasprotju z zahtevami Direktive 2011/92/EU, po kateri je presoja vplivov na okolje za določene javne in zasebne projekte zahtevana pred izvedbo nameravanega posega.

K 25. členu

Z dopolnitvijo 94. člena veljavnega zakona, bo imelo ministrstvo ponovno možnost, da bo lahko upravljavcu naprave iz 17., 20. ali 68. člena ali izvajalcu dejavnosti iz 19. ali 20. člena veljavnega zakona izjemoma izdalo dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja. To bo ministrstvo lahko storilo le v primeru, če takšno izjemo omogočajo predpisi EU, ki veljajo na ozemlju držav članic neposredno in se nanašajo na delovanje določenih naprav ali izvajanje določenih dejavnosti. Takšen predpis je denimo Odločba Sveta (2003/33/ES) o določitvi meril in postopkov za sprejemanje odpadkov na odlagališčih na podlagi člena 16 in Priloge II k Direktivi 1999/31/ES. Ta v prilogi določa, da so lahko mejne vrednosti za določene parametre pri sprejemanju odpadkov za trikrat presežene, če pristojni organ izda o tem posebno dovoljenje. Odločba določa, za katere parametre dovoljenja ni mogoče izdati, pa tudi pogoje, ki jih mora pristojni organ ob izdaji takšnega dovoljenja upoštevati.

K 26. členu

Tudi določbe spremenjenega oz. dopolnjenega 101. člena veljavnega zakona so potrebne zaradi zgoraj opisane pravne narave zaključkov o BAT.

K 27. členu

Sprememba šestega odstavka 104. člena veljavnega zakona odpravlja pomanjkljivost, saj je v skladu z določbami 18. člena veljavnega zakona, treba prijaviti tudi obrat, o tem pa mora ministrstvo v skladu z zahtevami Direktive 2012/18/EU voditi evidenco.

Dosedanje izvajanje veljavnega zakona je pokazalo, da poseben predpis ministra, ki bi podrobneje določil vsebino in način vodenja registra ni potreben. Po drugi strani pa se je v zvezi s predpisi vlade, izdanimi na podlagi pooblastila iz 17., 18., 19. in 20. člena veljavnega zakona, večkrat pojavila potreba po dodatnih podatkih o izvajanju določene dejavnosti, ki naj bi bili vključeni v evidence, vodene v registru. Zaradi tega je dosednji deveti odstavek spremenjen tako, da se v omenjenih predpisih lahko določijo tudi drugi podatki, ki se vpisujejo v evidence.

K 28. členu

Zaradi prenosa zahtev Direktive 2012/18/EU je v 105. členu veljavnega zakona dodan nov peti odstavek, ki določa, da vsebuje informacijski sistem varstva okolja tudi podatke o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic, ki jih podrobneje predpiše vlada v predpisu iz 18. člena veljavnega zakona.

K 29. členu

S spremembo prvega odstavka 108. člena veljavnega zakona se odpravlja pomanjkljivost veljavne ureditve, saj med okoljske podatke, ki jih mora ministrstvo posredovati v svetovni splet, niso bila uvrščena dovoljenja za izpuščanje toplogrednih plinov.

K 30. členu

Spremembe 110. člena veljavnega zakona so potrebne zaradi dosledne uveljavitve zahtev Aarhuške konvencije in Direktive 2003/4/ES o dostopu do informacij o okolju glede ureditve, ki se nanaša na sporočanje podatkov o okolju, kadar jih organi in organizacije pridobijo na prostovoljni osnovi in brez pravne obveznosti. Te podatke bodo organi in organizacije še naprej lahko posredovali javnosti le ob soglasju osebe, ki je podatke dala, razen če bo šlo za podatke o emisijah.

K 31. členu

Predlagana sprememba prvega odstavka 110.e člena veljavnega zakona je potrebna zaradi ugotovitve Evropske komisije, da zahteva točke (a) prvega odstavka 6. člena Direktive 2004/35/ES ni bila dosledno prenesen v slovenski pravni red, konkretno v veljavni prvi odstavek obravnavanega člena. Zaradi tega se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, v katerem

so podrobneje opisani ukrepi, ki jih mora ob povzročitvi okoljske nesreče nemudoma izvesti njen povzročitelj. To so vsi ukrepi, ki jih je mogoče izvesti, da je mogoče takoj nadzirati, obvladati, odstraniti ali kako drugače ravnati z onesnaževali oziroma drugimi dejavniki škode, da se omeji ali prepreči nadaljnjo okoljsko škodo in škodljive vplive na zdravje ljudi ali nadaljnje zmanjševanje koristne vloge, ki jo ima poškodovani del okolja za drug del okolja ali za človeka.

K 32. členu

Dopolnitev 112. člena je potrebna zaradi določitve meril, na podlagi katerih lahko vlada določi višino okoljske dajatve. Ta bo enaka mejnim stroškom onesnaževanja, ki pa so že definirani v 6.9. točki 3. člena veljavnega zakona.

K 33. členu

S predlagano spremembo 113. člena veljavnega zakona se črtajo določbe šestega odstavka. Tako bo vlada na podlagi pooblastila iz 112. člena veljavnega zakona določila tudi organ, pristojen za odločanje o vračilu, oprostitvi ali zmanjšanju obveznosti plačevanja okoljskih dajatev.

K 34. členu

Dopolnitev četrtega odstavka 130.b člena je potrebna zaradi doslednega prenosa zahtev Direktive 2008/101/ES. Ministrstvo bo lahko izvedlo zamenjavo CER za emisijske kupone le v primeru, če je bil CER izdan za nove projekte, ki so se začeli od leta 2013 dalje, a le v najmanj razvitih državah.

K 35. členu

Tudi sprememba drugega odstavka 139.e člena je potrebna zaradi doslednega prenosa zahtev Direktive 2008/101/ES, ki urejajo izračunavanje brezplačnih emisijskih kuponov iz posebne rezerve, namenjene operatorjem zrakoplova. Ministrstvo bo izračunalo za vsakega operaterja zrakoplova, ki bo vložil vlogo za pridobitev brezplačnih emisijskih kuponov iz posebne rezerve, skupno količino pripadajočih kuponov za celotno obdobje, pa tudi za posamezno leto, in sicer tako, da bo skupno količino delilo s številom polnih koledarskih let, ki so še ostala v obdobju (glede na leto vložitve zahteve), na katero se razdelitev nanaša.

K 36. členu

S predlagano spremembo 146.g člena veljavnega zakona je bolj jasno kot v veljavnem zakonu določen postopek odločanja Eko sklada, Slovenskega okoljskega javnega sklada (v

nadaljevanju: Sklad) o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada in drugih sredstev, s katerimi Sklad upravlja. V drugem odstavku je tako določena vsebina odločbe, s katero Sklad odloči o pridobitvi sredstev Sklada, pa tudi drugih sredstev, s katerimi upravlja. V odločbi določen namen, za katerega se sredstva dodeljujejo, višina dodeljenih sredstev, rok za izvedbo naložbe, za katero se sredstva dodeljujejo, pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, za pridobitev sredstev in rok za njihovo izpolnitev, rok za predložitev dokumentacije za izplačilo dodeljenih sredstev in druga vprašanja, ki jih določajo splošni pogoji poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa. Če je vloga nepopolna ali nerazumljiva, bo Sklad skladu z določbami Zakona o splošnem upravnem postopku pozval vlagatelja naj najkasneje v roku 30 dni odpravi pomanjkljivosti. Glede vrstnega reda popolnih vlog se bo v tem primeru štelo, da je bila vloga vložena takrat, ko so bile odpravljene ugotovljene pomanjkljivosti, seveda znotraj roka, danega za dopolnitev.

Glede izdajanja delne ali začasne odločbe in roka za izdajo odločbe ter uporabe pravnih sredstev ostaja veljavna ureditev nespremenjena.

K 37. členu

S spremenjenim 146.h členom je urejen odvzem pravice do pridobljenih sredstev Sklada. Pravico do pridobljenih sredstev bo Sklad odvzel z odločbo, če oseba, ki je sredstva pridobila pridobljenih sredstev deloma ali v celoti ne bo uporabila za namen, določen z odločbo, če v določenem roku ne bo izvedla naložbe, izpolnila pogojev za pridobitev sredstev v roku, ali predložila zahtevano dokumentacijo, če bo onemogočila ali ovirala nadzor nad namensko uporabo pridobljenih sredstev ali če ne bo izpolnila drugih določil splošnih pogojev poslovanja Sklada glede na namen dodeljenih sredstev oziroma določila javnega poziva ali javnega razpisa.

Uvedba postopka odvzema pravice do pridobljenih sredstev bo zadržala izvrševanje pravice do pridobljenih sredstev. Po pravnomočnosti odločbe o odvzemu pravice do pridobljenih sredstev bo moral upravičenec 15 dneh Skladu vrniti morebitna že izplačana sredstva.

K 38. členu

Sprememba, predlagana v četrtem odstavku 148. člena veljavnega zakona, daje vladi pooblastilo, da poleg oskrbovalnih, tehničnih, vzdrževalnih, organizacijskih in drugih ukrepov za izvajanje državnih gospodarskih javnih služb varstva okolja, predpiše tudi način oblikovanja in določanja cene za izvajanje storitev teh služb. Takšnega pooblastila vlada do zdaj namreč ni imela, na kar je opozorilo tudi Računsko sodišče Republike Slovenije.

K 39. in 40. členu

Sprememba četrtega odstavka 156. člena veljavnega zakona, vključena v **39. člen** predlaganega zakona, je potrebna, ker je inšpekcijski nadzor nad delovanjem obratov v skladu z zahtevami Direktive 2012/18/EU urejen na poseben način in je predmet **40. člena** predlaganega zakona, s katerim se za 156.a členom veljavnega zakona dodaja nov 156.b člen.

Nov 156.b člen v skladu z zahtevo 20. člena Direktive 2012/18/EU ureja izvajanje inšpekcijskega nadzora nad delovanjem obratov na podoben način, kot je urejen inšpekcijski nadzor nad delovanjem naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega in je urejen v 156.a členu veljavnega zakona, v skladu z zahtevami Direktive 2010/75/EU.

Inšpekcija, pristojna za okolje, bo izvajala inšpekcijski nadzor obratov, v okviru katerega bo načrtovano in sistematično preverjala tehnične ali organizacijske sisteme ali sisteme vodenja in upravljanja v obratu, s katerimi upravljavec obrata prikaže, da izpolnjuje oz. izvaja predpisane ukrepe, pri čemer bo upoštevala značilnosti posameznega obrata, in neodvisno od tega, ali je za obratovanje obrata izdano okoljevarstveno dovoljenje ali izdelano varnostno poročilo ali zasnova zmanjševanja tveganja za okolje.

Podobno kot za izvajanje inšpekcijskega nadzora nad delovanjem naprav, ki lahko povzročijo onesnaževanje okolja večjega obsega, bo morala inšpekcija tudi za izvajanje nadzora iz prvega odstavka tega člena pripraviti načrt nadzora obratov, določena pa je tudi vsebina tega načrta. Inšpekcija bo morala načrt redno preverjati in po potrebi spremeniti.

Inšpekcija bo na podlagi inšpekcijskega načrta redno pripravljala in izvajala programe rednega inšpekcijskega nadzora vseh obratov, obdobje med dvema zaporednima obiskoma v obratu pa ne bo smelo biti daljše od enega leta za obrate večjega tveganja in treh let za obrate manjšega tveganja, razen če je pristojni organ izdelal inšpekcijski program na podlagi sistematične ocene nevarnosti večjih nesreč za določen obrat. Zakon podrobneje določa tudi osnove za takšno sistematično oceno.

Zakon tudi določa, da mora biti izredni inšpekcijski pregled izveden v povezavi s prejetimi pritožbami, v primeru nesreči in skorajšnje nesreče, izrednega dogodka in v primeri neskladnosti. Izredni inšpekcijski pregled naj bi bil v navedenih primerih izveden takoj, ko je to mogoče.

Če bo med inšpekcijskim pregledom ugotovljen hud primer neskladnosti s predpisi, ki urejajo varstvo okolja, bo morala inšpekcija v šestih mesecih izvesti dodaten inšpekcijski pregled.

K 41. členu

Zaradi spremembe tretjega odstavka 20. člena veljavnega zakona, je bilo treba prilagoditi tudi določbo 2. točke prvega odstavka 161. člena veljavnega zakona, tako da je po novem prekršek zbiranje ali prevažanje odpadkov ali trgovanje z njimi ali njihovo posredovanje, če oseba, ki to izvaja, nima zahtevanega potrdila in ni vpisana v evidenco oseb iz 104. člena veljavnega zakona.

K 42. členu

V 42. členu predlaganega zakona so urejene prehodne določbe, potrebne zaradi sprememb in dopolnitev veljavnega zakona.

Na podlagi 18. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) sta bila izdana dva izvršilna predpisa, in sicer Uredba o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic (Ur. l. RS, št. 71/08, 105/10 in 36/14) in Uredba o merilih za določitev najmanjše razdalje med obratom in območji, kjer se zadržuje večje število ljudi, ter infrastrukturo (Ur. l. RS, št. 38/04). Oba predpisa bosta ostala v veljavi, do uveljavitve novih.

Zaradi odprave časovne omejitve veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja je v prehodnih določbah določeno, da se vsi postopki za podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja, ki so bili začeti pa ne končani do uveljavitve predlaganega zakona, ustavijo.

Zaradi enakega razloga je predlagana določba, po kateri se za vsa okoljevarstvena dovoljenja, ki so bila izdana na podlagi 68., 82. in 86. člena veljavnega zakona pred uveljavitvijo predlaganega zakona, šteje, da so bila izdana brez časovne omejitve. Ker pa je rok veljavnosti del izreka v okoljevarstvenih dovoljenjih, bo moralo ministrstvo ob prvi spremembi takšnega dovoljenja oziroma najpozneje v dveh letih od uveljavitve predlaganega zakona ta dovoljenja uskladiti s spremenjenimi določbami 69., 82. in 86. člena zakona, saj se spremembe v teh členih nanašajo prav na ukinitve časovne omejitve okoljevarstvenih dovoljenj.

Uredba o emisiji snovi in toplote pri odvajanju odpadnih voda v javno kanalizacijo (Uradni list RS, št. 64/12 in 64/14) vsebuje tudi posebno določbo, po kateri mora upravljavec obstoječe naprave prilagoditi obratovanje te naprave zahtevam uredbe do izteka veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja za to napravo, to pa je 10 let od začetka njenega obratovanja. Z ukinitvijo časovne omejitve veljavnosti bi to lahko pomenilo, da upravljavcu obratovanje takšne naprave sploh ne bi bilo treba prilagoditi zahtevam omenjenega predpisa. Zaradi tega je bilo treba v četrtem odstavku obravnavanega člena prehodnih določb urediti tudi te primere. Tako bo moral imetnik okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki je bilo izdano na podlagi 68. ali 82. člena Zakona o varstvu okolja pred 1. septembrom 2012 (datum uveljavitve

zgoraj navedene uredbe), obratovanje naprave pa je regulirano tudi z navedeno uredbo, prilagoditi obratovanje zahtevam uredbe do roka, ko bi se sicer iztekla veljavnost okoljevarstvenega dovoljenja, če ne bi prišlo do ukinitve časovne omejitve veljavnosti okoljevarstvenih dovoljenj. Če bi se okoljevarstveno dovoljenje glede na veljavno ureditev izteklo npr. 1. decembra 2018, bo moral imetnik okoljevarstvenega dovoljenja obratovanje takšne napravo prilagoditi zahtevam uredbe do tega datuma, njegovo dovoljenja pa bo seveda še naprej veljalo.

Prehodna določba petega odstavka obravnavanega člena napotuje na uporabo členov Zakona o varstvu okolja, ki določajo predložitev izhodiščnega poročila in uporabo zaključkov o BAT tudi za postopke, ki so bili začeti pred uveljavitvijo Uredbe o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega (Ur. l. RS, št. 57/15). S tem bo omogočeno, da se postopki izdajanja okoljevarstvenih dovoljenj, ki so se začeli pred uveljavitvijo zgoraj navedene uredbe, izdane na podlagi enajstega odstavka 74. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 48/12, 57/12, 92/13 in 56/15) in ne dokončani do 15. februarja 2016, izvedejo v skladu z zahtevami te uredbe. Dne 16. februarja 2016 se citirana uredba začne uporabljati v celoti. Sprejetje prehodne določbe omogoča upravljavcem naprav, da bodo naprave pravočasno prilagodili zahtevam zaključkov o BAT in drugim zahtevam Direktive 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (prenovitev) (UL L št. 334, z dne 17. 12. 2010, str. 17), tudi glede predložitve izhodiščnega poročila.

Zaradi spremembe 85. člena veljavnega zakona se bodo ustavili tudi postopki prijave nameranih sprememb v obratovanju naprave iz 82. člena veljavnega zakona, ki so se začeli pa ne končali do dne uveljavitve tega zakona, saj prijava spremembe ni več predvidena.

Ministrstvo je v preteklosti na podlagi 82. člena zakona istemu upravljavcu za obratovanje iste naprave ali izvajanje iste dejavnosti izdalo več okoljevarstvenih dovoljenj za različne emisije oz. ravnanja z odpadki, ki so seveda že pravnomočna. Zaradi tega je predlagano, da ministrstvo ob prvi spremembi enega od teh dovoljenj ta dovoljenja razveljavi, in izda eno okoljevarstveno dovoljenje, v katerem bo povzelo oz. določilo vse obveznosti iz razveljavljenih okoljevarstvenih dovoljenj.

Postopki za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja za obrat na podlagi 86. člena zakona iz prejšnjega odstavka, začeti pa ne končani do uveljavitve predlaganega zakona, se bodo končali po določbah predlaganega zakona.

Inšpekcija, pristojna za okolje, bo prvi načrt inšpekcijskega nadzora iz **40. člena** predlaganega zakona pripravila najkasneje v 12 mesecih od uveljavitve zakona.

K 43. členu

V **43. členu** predlaganega zakona je določena *vacatio legis*, ki je štirinajst dni, zakon torej začne veljati petnajsti dan po objavi zakona v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen

(predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja varstvo okolja pred obremenjevanjem kot temeljni pogoj za trajnostni razvoj in v tem okviru določa temeljna načela varstva okolja, ukrepe varstva okolja, spremljanje stanja okolja in informacije o okolju, ekonomske in finančne instrumente varstva okolja, javne službe varstva okolja in druga z varstvom okolja povezana vprašanja.

(2) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskih skupnosti:

1. Direktiva Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv o okolju (UL L št. 377 z dne 31.12.1991, stran 48),
2. Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja (prenovitev), (UL L št. 334 z dne 17. 12. 2010, stran 17),
3. Direktiva Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (UL L št. 10 z dne 14.1.1997, stran 13),
4. Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L št. 197 z dne 21.7.2001, stran 30),
5. Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L št. 26 z dne 28. 1. 2012, stran 1),
6. Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o javnem dostopu do informacij o okolju z razveljavitvijo Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L št. 41 z dne 14.2.2003, stran 26),
7. Direktiva 2003/35/EGS Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o zagotavljanju udeležbe javnosti pri sprejemanju določenih planov in programov, ki se nanašajo na okolje, in dopolnitvah, ki se nanašajo na udeležbo javnosti in dostop do pravice Direktive 85/337/EGS in 96/61/ES (UL L št. 156 z dne 25.6.2003, stran 17),

8. Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Skupnosti in dopolnitvi Direktive 96/61/ES (UL L št. 275 z dne 25.10.2003, stran 32),

9. Direktiva 2004/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o dopolnitvi Direktive 2003/87/ES o vzpostavitvi sheme za trgovanje s pravicami za izpuščanje toplogrednih plinov v Skupnosti, upoštevajoč projektne mehanizme Kjotskega protokola (UL L št. 338 z dne 13.11.2004, stran 18),

10. Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (UL L št. 143 z dne 30.4.2004, str. 56; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2004/35/ES),

11. Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L št. 8 z dne 13. 1. 2009, stran 3),

12. Direktiva 2009/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembi Direktive 2003/87/ES z namenom izboljšanja in razširitve sistema Skupnosti za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, stran 63),

13. Direktiva 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo (UL L št. 152 z dne 11. 6. 2008, stran 1),

14. Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, stran 3),

15. Direktiva 2009/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o geološkem shranjevanju ogljikovega dioksida in spremembi Direktive Sveta 85/337/EGS, direktiv 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 1013/2006 (UL L št. 140 z dne 5. 6. 2009, stran 114).

3. člen (pojmi)

V tem zakonu uporabljeni izrazi imajo naslednji pomen:

1. Okolje je tisti del narave, kamor seže ali bi lahko segel vpliv človekovega delovanja.

1.1. Narava je celota materialnega sveta in sestav z naravnimi zakoni med seboj povezanih ter soodvisnih delov in procesov. Človek je sestavni del narave.

1.2. Naravni pojavi so fizikalno kemični procesi, sevanja, geološki pojavi, podnebne, hidrografske in biološke razmere ter drugi naravni pojavi, ki povzročajo spremembe okolja.

1.3. Deli okolja so tla, mineralne surovine, voda, zrak in živalske ter rastlinske vrste, vključno z njihovim genskim materialom. Biotska raznovrstnost je biotska raznovrstnost po predpisih o ohranjanju narave.

1.3.1. Posebni deli okolja so vode in tla ter s predpisi o ohranjanju narave posebej določene mednarodno varovane in zavarovane prosto živeče rastlinske in živalske vrste (v nadaljnjem besedilu: zavarovane vrste), njihovi habitati in habitatni tipi, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju po predpisih o ohranjanju narave.

1.3.2. Ugodno stanje ohranjenosti zavarovanih vrst in habitatnih tipov je stanje, določeno s predpisi o ohranjanju narave.

1.3.3. Funkcija posebnega dela okolja je koristna vloga, ki jo ima posebni del okolja za drug del okolja ali za javnost.

1.3.4. Tla so vrhnja plast zemeljske skorje med kamninami in površino, sestavljajo pa jih mineralni delci, organske snovi, voda, zrak in živi organizmi.

1.3.5. Vode so vode po predpisih o vodah in predpisih o varstvu okolja.

1.4. Naravna dobrina je del narave in je lahko naravno javno dobro, naravni vir ali naravna vrednota.

1.4.1. Naravno javno dobro je del okolja, na katerem je z zakonom vzpostavljen status javnega dobra.

1.4.2. Naravni vir je del okolja, kadar je predmet gospodarske rabe.

1.4.3. Naravna vrednota je naravna vrednota po predpisih o ohranjanju narave.

1.5. Kulturna dediščina je kulturna dediščina po predpisih o varstvu kulturne dediščine.

2. Poseg v okolje je vsako človekovo ravnanje ali opustitev ravnanja, ki lahko vpliva na okolje tako, da škoduje človekovemu zdravju, počutju in kakovosti njegovega življenja ter preživetju, zdravju in počutju drugih organizmov. Poseg v okolje se nanaša zlasti na rabo naravnih dobrin, onesnaževanje delov okolja, gradnjo in uporabo objektov, proizvodne in druge dejavnosti ter dajanje izdelkov na trg in njihovo potrošnjo.

3. Emisija je neposredno ali posredno izpuščanje ali oddajanje snovi v tekočem, plinastem ali trdnem stanju ali energije (hrup, vibracije, sevanje, toplota in svetloba) ali organizmov ali mikroorganizmov iz posameznega vira v okolje.

3.1. Mejna vrednost emisije je predpisana vrednost emisije, ki je določena kot masa, izražena s posebnimi parametri, koncentracija ali raven emisije, in v enem ali več časovnih obdobjih ne sme biti presežena.

4. Kakovost okolja je stanje okolja ali njegovega dela, ki je posledica emisije in drugih človekovih dejanj ter delovanja naravnih pojavov.

4.1. Standard kakovosti okolja je predpisana kakovost okolja ali njegovega dela, določena kot mejna ali ciljna vrednost ali dolgoročno naravnano priporočilo, izražena kot koncentracija snovi, parameter stanja okolja ali raven energije, ki mora biti v določenem času dosežena.

4.1.1. Ciljna vrednost je predpisana raven onesnaženosti okolja, določena z namenom, da se izogne škodljivim vplivom na zdravje ljudi oziroma na okolje kot celoto, se jih prepreči ali zmanjša, in ko je treba in kadar je to mogoče, doseže v določenem času 5. Odpadek je snov ali predmet, ki ga imetnik zavrže, namerava zavreči ali mora zavreči.

5.1. Nevarni odpadek je odpadek, ki je zaradi ene ali več nevarnih lastnosti s predpisom uvrščen med nevarne odpadke.

5.2. Radioaktivni odpadek je odpadek, ki je zaradi določenih radioaktivnih lastnosti po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji, uvrščen med radioaktivne odpadke.

5.3. Komunalni odpadek je odpadek iz gospodinjstev in njemu podoben odpadek iz trgovine, proizvodnih, poslovnih, storitvenih in drugih dejavnosti ter javnega sektorja.

5.4. Ravnanje z odpadki je zbiranje, prevoz, predelava in odstranjevanje odpadkov, vključno z nadzorom nad takimi postopki in dejavnostmi po prenehanju obratovanja naprave za odstranjevanje odpadkov, ter delovanje osebe, ki z odpadki trguje ali jih posreduje.

5.5. Komunalna odpadna voda je odpadna voda iz gospodinjstev in njej po naravi ali sestavi podobna voda iz proizvodnje ali storitvene ali druge dejavnosti ali mešanica teh odpadnih voda z odpadno vodo iz proizvodnje ali s padavinsko odpadno vodo.

6. Obremenitev okolja je vsak poseg ali posledica posega v okolje, ki je izključno ali hkrati povzročila ali povzroča onesnaževanje okolja, tveganje za okolje, okoljsko škodo ali rabo naravne dobrine.

6.1. Čezmerna obremenitev okolja je obremenitev, ki presega mejne vrednosti emisije, standarde kakovosti okolja, pravila ravnanja ali dovoljeno rabo naravne dobrine.

6.2. Celotna obremenitev so skupni vplivi in učinki več istovrstnih sestavin, skupna obremenitev pa so skupni vplivi in učinki vseh prisotnih raznovrstnih sestavin.

6.3. Opozorilna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve okolja ali njegovega dela, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za posamezne skupine ljudi verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti, in pri kateri je potrebno sprotno obveščanje javnosti.

6.4. Alarmna vrednost je s predpisom določena vrednost obremenitve, nad katero so škodljivi vplivi na človekovo zdravje za vse prebivalce verjetni že pri kratkotrajni izpostavljenosti in pri kateri so potrebni takojšnji ukrepi.

6.4.1. Kritična vrednost je predpisana vrednost, določena na podlagi znanstvenih spoznanj, katere preseganje ima lahko neposredne škodljive učinke na nekatere sprejemnike, kot npr. na drevesa, druge rastline in naravne ekosisteme, vendar ne na človeka.

6.5. Onesnaževanje okolja je neposredno ali posredno vnašanje snovi ali energije v zrak, vodo ali tla ali povzročanje odpadkov in je posledica človekove dejavnosti, ki lahko škoduje okolju ali človekovemu zdravju ali posega v lastninsko pravico tako, da poškoduje ali uniči predmet lastninske pravice ali posega v njeno uživanje ali v pravico do rabe okolja.

6.6. Raba naravnih dobrin je splošna raba delov okolja, za katero ni treba pridobiti posebne pravice, ali posebna raba delov okolja, za katero je treba pridobiti posebno pravico rabe skladno z zakonom.

6.7. Tveganje za okolje je verjetnost, da bo nek poseg v okolje posredno ali neposredno v določenih okoliščinah ali v določenem času škodoval okolju ali življenju ali zdravju ljudi.

6.8. Okoljska nesreča je nenadzorovan ali nepredviden dogodek, ki je nastal zaradi posega v okolje in ima takoj ali kasneje za posledico neposredno ali posredno ogrožanje življenja ali zdravja ljudi ali kakovosti okolja. Okoljska nesreča je tudi ekološka nesreča po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

6.8.1. Večja nesreča je okoljska nesreča, ko pri obratovanju obrata pride do nenadzorovanega ali nepredvidenega dogodka, kot je večja emisija, požar ali eksplozija, v katero je vključena ena ali več nevarnih snovi. Večja nesreča je industrijska nesreča po predpisih o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

6.8.2. Okoljska škoda je večja škoda, povzročena posebnim delom okolja.

6.8.2.1. Škoda je merljiva negativna sprememba posebnega dela okolja ali večja merljiva prizadetost njegove funkcije, povzročena neposredno ali posredno.

6.8.2.2. Neposredna nevarnost škode je dovolj velika verjetnost, da bo okoljska škoda nastala v bližnji prihodnosti.

6.9. Mejni stroški onesnaževanja okolja so s predpisom določeni dodatni stroški povzročitelja onesnaževanja okolja, ki so posledica proizvodnje dodatne enote izdelka ali storitve in niso vključeni v lastno ceno izdelka ali storitve.

7. Povzročiteljica ali povzročitelj obremenitve okolja (v nadaljnjem besedilu: povzročitelj obremenitve) je pravna ali fizična oseba, ki neposredno ali posredno, izključno ali hkrati onesnažuje okolje, rabi naravne dobrine ali povzroča tveganje za okolje ali povzroči okoljsko nesrečo ali okoljsko škodo.

7.1. Upravljavka ali upravljavec naprave ali obrata (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) je povzročitelj obremenitve okolja, ki ima v posesti napravo ali obrat ali izvaja določeno dejavnost.

7.2. Sprememba upravljavca je sprememba pravne ali fizične osebe ali sprememba firme ali sedeža osebe, ki je pridobila okoljevarstveno dovoljenje.

7.3. Operator zrakoplova je oseba, ki upravlja zrakoplov med izvajanjem določene vrste letalske dejavnosti, ali lastnik zrakoplova, kadar ta ne pozna osebe, ki upravlja zrakoplov, ali je ne navede.

7.3.1. Operator komercialnega zračnega prometa je operator zrakoplova, ki javnosti za plačilo zagotavlja redne ali izredne storitve zračnega prometa za prevoz potnikov, tovora ali poštnih pošilk.

7.3.2. Država članica upravljavka je država članica, ki je operatorju zrakoplova odobrila operativno licenco v skladu s predpisom Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU) o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov oziroma država članica z največjimi ocenjenimi pripisanimi emisijami iz letalstva, kot jih je določil pristojni organ EU. Operator zrakoplova je pripisan Republiki Sloveniji na podlagi podatkov pristojnega organa EU, da je na območju EU

povzročil največ emisij toplogrednih plinov z opravljanjem določenih vrst letalskih dejavnosti na območje Republike Slovenije.

8. Naprava je nepremična ali premična tehnološka enota, za katero je določeno, da lahko povzroča obremenitev okolja, ker v njej poteka eden ali več določenih tehnoloških procesov in na istem kraju drugi z njimi neposredno tehnološko povezani procesi, ki lahko povzročajo obremenitev okolja.

8.1. Za začetek obratovanja naprave ali obrata se v primeru gradnje šteje datum dokončnosti uporabnega dovoljenja ali odločbe o odreditvi poskusnega obratovanja po predpisih o graditvi objektov, kadar je bilo odrejeno poskusno obratovanje, ali pa datum pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja, kadar ne gre za gradnjo.

8.2. Sprememba v obratovanju naprave je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki bi lahko vplivala na okolje in odstopa od pogojev, pod katerimi je bilo izdano okoljevarstveno dovoljenje skladno s tem zakonom.

8.3. Večja sprememba v obratovanju naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, je sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, ki ima lahko znatne negativne vplive na zdravje ljudi ali okolje. Vsaka sprememba v vrsti ali delovanju naprave ali njena razširitev, zaradi katere se proizvodna zmogljivost naprave poveča za prag, kadar je ta predpisan, se šteje za večjo spremembo v obratovanju naprave.

8.3.1. Večja sprememba v obratovanju druge naprave je sprememba naprave ali njena razširitev, ki bistveno spremeni njene glavne tehnične značilnosti ali poveča njeno proizvodno zmogljivost in tako poveča emisije ali spremembo vrste emisije v okolje ali odpadkov ter ima lahko znatne negativne vplive na okolje.

8.3.2. Večja sprememba obrata je znatna sprememba količine nevarnih snovi ali njihovih kemijskih ali fizikalnih lastnosti, sprememba tehnološkega procesa, v katerem se porablja nevarna snov, ali katerakoli druga sprememba v obratu, ki vpliva na možnost nastanka in poteka večje nesreče ter na ukrepe za njeno preprečitev in zmanjšanje njenih posledic.

8.4. Proizvodna zmogljivost naprave je največja možna količina vhodnih ali izhodnih snovi, kot so surovine, pomožna sredstva, izdelki ali polizdelki, ki v 24 urah na dan vstopajo v napravo ali izstopajo iz nje, če je ta zmožna obratovati na ta način. Lahko je opredeljena tudi posredno, in sicer s parametri, kot so prostornina, površina ali dimenzije naprave ali njenih delov, uporabljena moč ali energija, število mest ali osebkov v objektih za rejo živali in podobno.

8.5. Podnaprava je podnaprava v skladu s Sklepom Komisije z dne 27. aprila 2011 o določitvi prehodnih pravil za usklajeno brezplačno dodelitev pravic do emisije na ravni Unije v skladu s členom 10a Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 130 z dne 17. 5. 2011, stran 1), zadnjič spremenjenim s Sklepom Komisije z dne 17. avgusta 2012 o spremembi sklepov 2010/2/EU in 2011/278/EU v zvezi s sektorji in deli sektorjev, ki veljajo za izpostavljene visokemu tveganju premestitve emisij CO₂ (UL L št. 241 z dne 7. 9. 2012, stran 52), (v nadaljnjem besedilu: Sklep 278/2011/EU).

8.6. Naprava za proizvodnjo električne energije je naprava, v kateri se od 1. Januarja 2005 proizvaja električna energija za prodajo tretjim osebam in v kateri se ne opravlja nobena

dejavnost, določena v predpisu iz četrtega odstavka 118. člena tega zakona, razen zgorevanje goriva.

9. Obrat je celotno območje, ki ga upravlja isti upravljavec in na katerem je ena ali več naprav, vključno s pripadajočo ali z njimi povezano infrastrukturo in tehnološkimi procesi, v katerih se proizvajajo, skladiščijo ali kakor koli drugače uporabljajo nevarne snovi.

10. Snov je katerikoli kemični element ali njegova spojina, razen radioaktivnih snovi po predpisih o varstvu pred ionizirajočimi sevanji in gensko spremenjenih organizmov po predpisih o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi.

10.1. Nevarna snov je snov ali zmes, ki ustreza merilom za fizikalne nevarnosti, nevarnosti za zdravje ali okolje, opredeljenim v predpisih o kemikalijah.

10.2. Onesnaževalo je snov, ki lahko onesnažuje okolje.

10.3. Izhodiščno poročilo je dokument, ki vsebuje podatke o stanju onesnaženosti tal in podzemne vode z določenimi nevarnimi snovmi, potrebne za količinsko primerjavo s stanjem po prenehanju obratovanja naprave.

11. Najboljša razpoložljiva tehnika je najbolj učinkovita in napredna razvojna stopnja dejavnosti in z njo povezanih načinov obratovanja, ki kaže praktično primernost posamezne tehnike, da se na njeni podlagi določajo mejne vrednosti emisije za preprečevanje, in če to ni izvedljivo, za zmanjševanje emisij na splošno in njihovega vpliva na okolje kot celoto. Najboljša razpoložljiva tehnika je opredeljena z dokumenti pristojnega organa EU.

11.1. Tehnika vključuje uporabljeno tehnologijo in način načrtovanja, gradnje, vzdrževanja, obratovanja in razgradnje naprave.

11.2. Razpoložljiva tehnika je tista tehnika, katere stopnja razvoja ob upoštevanju stroškov in prednosti omogoča njeno uporabo v posamezni industrijski panogi pod ekonomsko in tehnično izvedljivimi pogoji ne glede na to, ali se uporablja ali razvija v posamezni državi članici EU ali v drugi državi, če je le upravljavcu naprave primerno dostopna.

11.3. Najboljša je tista tehnika, ki je pri doseganju visoke splošne ravni varstva okolja kot celote najučinkovitejša.

11.4. Referenčni dokument BAT je dokument, ki ga sprejme in na svoji spletni stran objavi Evropska komisija, izdelan pa je za določene dejavnosti; opisuje predvsem uporabljene tehnologije, sedanje vrednosti emisij, porabe snovi in energije, tehnike, ki se uporabljajo za opredelitev najboljših razpoložljivih tehnik, ter zaključke o BAT in vse nastajajoče tehnike.

11.5. Zaključki o BAT so dokument, ki ga sprejme Evropska komisija in je objavljen v Uradnem listu EU, vsebuje pa dele referenčnega dokumenta BAT, zaključke o najboljših razpoložljivih tehnikah, njihov opis, informacije za oceno njihove ustreznosti, ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, z njimi povezan monitoring, vrednosti porabe snovi in energije, lahko pa tudi ukrepe za sanacijo območja, na katerem je naprava. Zaključki o BAT se upoštevajo tudi pri pripravi predpisov iz 17., 19. in 20. člena tega zakona. Do objave zaključkov o BAT se uporabljajo zaključki o BAT iz referenčnega dokumenta BAT.

11.6. Ravni emisij, povezane z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, so razpon ravni emisij, nastalih pri običajnih pogojih obratovanja naprave ob uporabi najboljše razpoložljive tehnike ali kombinaciji najboljših razpoložljivih tehnik, kot so opisane v zaključkih o BAT; te ravni so izražene kot povprečje v določenem časovnem obdobju pod posebnimi referenčnimi pogoji.

11.7. Nastajajoča tehnika je nova tehnika za industrijsko dejavnost, ki bi, če bi bila tržno razvita, lahko zagotovila večjo ali vsaj enako stopnjo varstva okolja in večje prihranke pri stroških kakor obstoječe najboljše razpoložljive tehnike.

12. Monitoring okolja je spremljanje in nadzorovanje okolja s sistematičnimi meritvami ali drugimi metodami in z njimi povezanimi postopki.

13. Okoljski podatek je katera koli informacija v pisni, vizualni, zvočni, elektronski ali drugi materialni obliki, ki se nanaša na okolje.

14. Kjotska enota je skladno z Zakonom o ratifikaciji Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 17/02; v nadaljnjem besedilu: Kjotski protokol) enota dodeljenih količin, enota zmanjšanja emisij, enota potrjenega zmanjšanja emisij ali enota odstranitve toplogrednih plinov in je enaka eni toni ekvivalenta ogljikovega dioksida.

14.1. Enota dodeljenih količin (v nadaljnjem besedilu: AAU) je enota količine toplogrednih plinov, ki jih država pogodbenica iz priloge B Kjotskega protokola lahko odda v ozračje v določenem obdobju.

14.2. Enota zmanjšanja emisij (v nadaljnjem besedilu: ERU) je enota, izdana na podlagi 6. člena Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi Zakona o ratifikaciji Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/95; v nadaljnjem besedilu: Podnebna konvencija) ali Kjotskega protokola.

14.3. Enota potrjenega zmanjšanja emisij (v nadaljnjem besedilu: CER) je enota, izdana na podlagi 12. člena Kjotskega protokola in odločitev, sprejetih na podlagi Podnebne konvencije ali Kjotskega protokola.

14.4. Enota odstranitve toplogrednih plinov (v nadaljnjem besedilu: RMU) je enota, izdana državi na podlagi tretjega in četrtega odstavka 3. člena Kjotskega protokola, kadar država izvaja ukrepe, ki prispevajo k neto ponoru emisij toplogrednih plinov.

14.5. Prožni kjotski mehanizmi so skupne naložbe in mednarodno trgovanje z AAU.

14.6. Skupna naložba je projektna dejavnost za izpolnjevanje obveznosti iz 3. člena Kjotskega protokola in se nanaša na projekt skupnega izvajanja iz 6. člena Kjotskega protokola ali projekt mehanizma čistega razvoja iz 12. člena Kjotskega protokola.

15. Javnost pomeni eno ali več fizičnih ali pravnih oseb in njihova združenja, organizacije ali skupine.

16. Zainteresirana javnost je javnost, ki lahko sodeluje v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja ali okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje večjega obsega, v skladu s tem zakonom.

17. člen

(emisije)

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora izvesti ukrepe, potrebne za preprečevanje in zmanjšanje onesnaževanja, tako da njegove emisije v okolje ne presegajo predpisanih mejnih vrednosti.

(2) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) določi mejne vrednosti emisije, ki pri običajnih pogojih obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti ne smejo biti presežene, stopnje zmanjševanja onesnaževanja okolja in s tem povezane enakovredne parametre ter tehnične ukrepe, pa tudi mogoče učinke celotne in skupne obremenitve okolja, zavezance za zagotavljanje izvajanja obratovalnega monitoringa iz 101. člena tega zakona in njegov obseg ter podrobnejšo določitev večje spremembe naprave. Vlada pri določanju mejnih vrednosti emisij za naprave iz 68. člena tega zakona upošteva tudi zaključke o BAT tako, da mejne vrednosti emisij ne presegajo ravni emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(3) Vlada v predpisih iz prejšnjega odstavka določi naprave, katerih upravljavci morajo pridobiti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom, podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, rok, do katerega mora upravljavec naprave vložiti vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in pridobiti okoljevarstveno dovoljenje, ter rok, do katerega mora upravljavec obstoječe naprave njeno obratovanje uskladiti z zahtevami, predpisanimi na podlagi prejšnjega odstavka.

(4) Vlada v predpisih iz drugega odstavka tega člena lahko določi tudi obveznost upravljavca naprave, da ministrstvu napravo prijavi, pri čemer upravljavcu ni treba pridobiti okoljevarstvenega dovoljenja, ministrstvo pa jo vpiše v evidence iz 104. člena tega zakona. Vlada predpiše tudi podrobnejše podatke, ki se vodijo v evidenci iz 104. člena tega zakona.

(5) Vlada v predpisih iz drugega odstavka tega člena lahko določi naprave, za katere proizvajalec ali upravljavec zagotavlja skladnost s predpisanimi mejnimi vrednostmi ali se ta ugotavlja v skladu s predpisi, ki urejajo ugotavljanje skladnosti proizvodov, in za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno.

(6) Vlada v predpisih iz drugega odstavka tega člena lahko določi tudi druge naprave, za katere okoljevarstveno dovoljenje ni potrebno, njihova skladnost s predpisi, ki urejajo emisije, pa se ugotavlja na podlagi strokovne ocene, ki jo zagotovi upravljavec naprave.

(7) Strokovna ocena iz prejšnjega odstavka je sestavni del projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja, kadar je gradbeno dovoljenje zahtevano v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov. Če za napravo, ki odvaja odpadno vodo, gradbeno dovoljenje ni zahtevano, je

strokovna ocena sestavni del vloge za pridobitev vodnega soglasja v skladu z zakonom, ki ureja vode.

18. člen

(preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic)

(1) Povzročitelj tveganja mora pri upravljanju obrata izvesti predpisane ukrepe za preprečevanje večje nesreče in za zmanjševanje njenih posledic za ljudi in okolje, zlasti pa izdelati zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje in varnostno poročilo.

(2) Povzročitelj tveganja mora za obrat iz prejšnjega odstavka imeti okoljevarstveno dovoljenje, skladno s tem zakonom.

(3) Vlada določi vrste in količine nevarnih snovi, razvrstitev obratov glede na nevarne snovi, vsebino zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in varnostnega poročila iz prvega odstavka tega člena, obveznost, roke in vsebino prijave obrata, obveznost poročanja o večji nesreči in druge ukrepe za preprečevanje večje nesreče.

(4) Vlada določi tudi merila za določitev najmanjše razdalje med obratom in območji, na katerih se lahko stalno ali začasno zadržuje večje število ljudi, pomembnejšo infrastrukturo državnega ali lokalnega pomena in varovanimi ter zavarovanimi območji po predpisih o ohranjanju narave, tehnične ukrepe in druge omejitve rabe prostora, vključno z zahtevami za prilagoditev obstoječih objektov.

(5) Minister, pristojen za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: minister), na podlagi meril iz prejšnjega odstavka določi območje, na katerem velja omejena raba prostora zaradi delovanja obrata.

(6) Vlada določi tudi način obveščanja javnosti o večjih nesrečah ter način obveščanja drugih držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: država članica) in drugih držav o obratih in možnih večjih nesrečah, ki bi lahko vplivale na okolje na njihovem ozemlju.

20. člen

(ravnanje z odpadki)

(1) Povzročitelj onesnaževanja mora upoštevati vsa pravila ravnanja z odpadki, ki so potrebna za preprečevanje odpadkov in zagotavljanje predelave odpadkov ali njihovo odstranjevanje, če predelava ni mogoča.

(2) Pravna ali fizična oseba, ki predeluje ali odstranjuje svoje odpadke ali odpadke drugih povzročiteljev po predpisanih postopkih, mora za to imeti okoljevarstveno dovoljenje v skladu s tem zakonom.

(3) Pravna ali fizična oseba, ki zbira ali prevaža odpadke ali z njimi trguje ali jih posreduje, se mora vpisati v evidenco oseb iz četrtega odstavka 104. člena tega zakona.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka zaprosi za vpis v evidenco iz četrtega odstavka 104. člena tega zakona z vlogo, ki vsebuje dokazila o izpolnjevanju pogojev iz predpisa iz petega odstavka tega člena.

(5) Vlada s predpisom določi pravila ravnanja in druge pogoje za ravnanje z odpadki, nanašajo pa se zlasti na:

1. preprečevanje odpadkov,
2. razvrščanje odpadkov na seznane,
3. načine ravnanja z odpadki,
4. pogoje za vpis v evidenco iz tretjega odstavka tega člena,
5. pogoje za pridobitev predpisanih dovoljenj,
6. načrtovanje, gradnjo in obratovanje naprav za ravnanje z odpadki,
7. usposobljenost oseb za ravnanje z odpadki,
8. ukrepe, povezane s prenehanjem delovanja naprav za ravnanje z odpadki in
9. vodenje evidenc o odpadkih in ravnanju z njimi ter način poročanja ministrstvu, pristojnemu za varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo).

(6) Vlada pri določanju pravil ravnanja in drugih pogojev za ravnanje z odpadki v predpisih iz prejšnjega odstavka upošteva tudi najboljše razpoložljive tehnike in zaključke o BAT ter določi podrobnejšo vsebino vloge za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in vloge iz četrtega odstavka tega člena.

(7) Vlada s predpisom določi primere in pogoje, ko za pravno ali fizično osebo, ki v okviru dejavnosti razvija, izdeluje, predeluje, obdeluje, prodaja ali uvaža izdelke (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec izdelkov), velja razširjena odgovornost proizvajalca. Proizvajalec izdelkov mora delno ali v celoti zagotoviti takšno ravnanje z izdelki in odpadki, ki nastanejo po uporabi teh izdelkov, da se spodbujajo ponovna uporaba in preprečevanje odpadkov ter njihovo recikliranje in drugi postopki predelave, nanašajo pa se zlasti na:

1. prevzem rabljenih izdelkov in odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov, in zagotavljanje predpisanega ravnanja z njimi,
2. način in pogoje za posamično ali skupno izpolnjevanje obveznosti proizvajalcev izdelkov,

3. obseg obveznosti proizvajalcev izdelkov ali njihovih združenj ali drugih gospodarskih družb, s katerimi proizvajalci izdelkov izpolnjujejo svoje obveznosti, in cilje, ki jih morajo pri izpolnjevanju obveznosti dosegati,
4. vzpostavitev in zagotavljanje informacijskega sistema za spremljanje izvajanja obveznosti proizvajalcev izdelkov ter
5. obveščanje in seznanjanje javnosti z možnostmi ponovne uporabe izdelkov in recikliranja ter drugih načinov predelave odpadkov, ki nastanejo po uporabi izdelkov.

(8) Vlada v predpisu iz petega odstavka tega člena lahko določi primere, ko okoljevarstveno dovoljenje iz drugega odstavka tega člena ni potrebno, če so izpolnjene predpisane zahteve, ki se nanašajo zlasti na:

1. emisije,
2. vsebnost nevarnih ali škodljivih snovi,
3. rabo energije in
4. vrsto in način nastajanja odpadkov.

(9) Pošiljanje odpadkov se izvaja v skladu s predpisi, ki urejajo pošiljke odpadkov.

69. člen

(pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Če je za obratovanje naprave iz prvega odstavka prejšnjega člena ali za njeno večjo spremembo iz tretjega odstavka 77. člena tega zakona predpisana pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, se gradbeno dovoljenje lahko izda po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočnosti odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz 77. člena tega zakona.

(2) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, lahko upravljavec naprave začne z obratovanjem naprave le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje desetih let od dneva začetka obratovanja naprave.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(5) Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje šest mesecev pred iztekom njegove veljavnosti.

(6) Če upravljavec zahteva podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da je to dovoljenje veljavno, dokler odločba o podaljšanju okoljevarstvenega dovoljenja ne postane pravnomočna.

71. člen

(sodelovanje javnosti)

(1) Ministrstvo mora v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja po določbah 69. člena tega zakona in njegove spremembe po določbah 1. in 2. točke tretjega odstavka 77. člena ali 1. točke drugega odstavka 78. člena tega zakona javnosti zagotoviti vpogled v vlogo za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja, pripadajoče zaključke o BAT in v osnutek odločitve o okoljevarstvenem dovoljenju ter omogočiti izražanje mnenj in dajanje pripomb.

(2) Ministrstvo z javnim naznanilom na krajevno običajen način in v svetovnem spletu, obvesti javnost zlasti o:

1. organu, ki bo izdal okoljevarstveno dovoljenje, posređoval zahtevane podatke o nameravani posegu v okolje in sprejemal mnenja in pripombe,
2. obsegu vplivnega območja iz drugega odstavka 70. člena tega zakona,
3. kraju, kjer je mogoč vpogled v vlogo in osnutek odločitve iz prejšnjega odstavka,
4. sodelovanju države članice v primeru iz četrtega odstavka tega člena in
5. načinu izražanja mnenj in dajanja pripomb.

(3) Rok, v katerem ima javnost pravico vpogleda in možnost dajanja mnenj in pripomb, je 30 dni in se ne šteje v rok za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Za napravo, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo določbe 59. člena tega zakona, za napravo na ozemlju države članice, ki bi lahko pomembno vplivala na okolje v Republiki Sloveniji pa določbe 60. člena tega zakona.

73. člen

(stranke v postopku)

(1) Stranka v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, njegove spremembe ali podaljšanja je upravljavec naprave.

(2) Pravni interes, da zaradi varstva svojih pravic vstopita v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, njegove spremembe na podlagi 1. in 2. točke tretjega odstavka 77. člena tega zakona ali 1. točke drugega odstavka 78. člena tega zakona ima le oseba, ki na

območju, opredeljenem v elaboratu o vplivnem območju naprave iz drugega odstavka 70. člena tega zakona, stalno prebiva ali je lastnik ali drug posestnik nepremičnine, in nevladna organizacija iz prvega odstavka 153. člena tega zakona.

(3) Oseba in nevladna organizacija iz prejšnjega odstavka imata položaj stranskega udeleženca po zakonu, če sta v 35 dneh od objave javnega naznanila iz drugega odstavka 71. člena tega zakona vložili zahtevo za vstop v postopek za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe. Zahteva za vstop v postopek, vložena zunaj roka, se s sklepom zavrže. Pritožba zoper sklep o zavrženju zahteve ne zadrži izvršitve.

(4) Javno naznanilo iz drugega odstavka 72. člena tega zakona vsebuje tudi vabilo vsem, ki menijo, da se obratovanje naprave tiče njihovega pravnega interesa in imajo položaj stranskega udeleženca skladno z določbami prejšnjega odstavka.

(5) V primeru upravnega spora mora sodišče o tožbi odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

74. člen

(vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V okoljevarstvenem dovoljenju morajo biti zaradi zagotavljanja visoke stopnje varstva okolja kot celote določeni vsi ukrepi in pogoji za izpolnitev splošnih zahtev iz prvega odstavka 70. člena tega zakona in drugih, za obratovanje naprave predpisanih okoljevarstvenih zahtev.

(2) Okoljevarstveno dovoljenje iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti:

1. opis naprave, za katero je okoljevarstveno dovoljenje izdano, vključno z opisom dejavnosti ter zmogljivosti naprave in značilnosti območja naprave,
2. čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja,
3. določitev mejnih vrednosti emisij v okolje,
4. določitev ukrepov za varstvo okolja in drugih pogojev obratovanja naprave,
5. določitev ukrepov, ki se nanašajo na obratovanje naprave v izrednih razmerah, in sicer pri njenem zagonu, puščanju, okvari ali trenutni zaustavitvi,
6. obveznost upravljavca, da nemudoma izvede ukrepe, s katerimi zagotovi skladnost delovanja naprave z okoljevarstvenim dovoljenjem, če je kršeno, in pristojno inšpekcijo obvesti o tej kršitvi,
7. obveznost upravljavca, da ustavi napravo ali njen del, če zaradi kršitve pogojev iz okoljevarstvenega dovoljenja grozi neposredna nevarnost za zdravje ljudi ali povzročitev znatnega škodljivega vpliva na okolje,
8. obveznosti upravljavca v zvezi z izvajanjem monitoringa, poročanjem ministrstvu o njem in o okoljskih nesrečah ter pogoje za ocenjevanje skladnosti z mejnimi vrednostmi emisij,

9. določitev ukrepov, ki se nanašajo na dokončno prenehanje delovanja naprave, in
10. določitev drugih ukrepov za čim višjo stopnjo varstva okolja kot celote, vključno z zmanjševanjem onesnaževanja na velike razdalje ali čezmejnega onesnaževanja okolja.

(3) Mejne vrednosti emisij iz 3. točke prejšnjega odstavka se določijo na podlagi predpisov iz 17. člena tega zakona, pogoji in ukrepi iz 4. točke prejšnjega odstavka pa na podlagi predpisov iz 19. in 20. člena tega zakona, pri čemer se upoštevajo tudi tehnične značilnosti naprave, možnost prehajanja emisij iz enega dela okolja v drugega, ne da bi bila zahtevana uporaba določene tehnike ali tehnologije.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko mejne vrednosti emisij iz prejšnjega odstavka dopolnijo ali nadomestijo z enakovrednimi parametri in tehničnimi ukrepi, ki zagotavljajo enako raven varstva okolja, kot bi bila dosežena z določitvijo mejnih vrednosti emisij v skladu s predpisi iz 17. člena tega zakona.

(5) Če mejne vrednosti iz 3. točke drugega odstavka tega člena ali ukrepi in drugi pogoji obratovanja naprave iz 4. točke drugega odstavka tega člena niso predpisani, se lahko določijo na podlagi referenčnega dokumenta BAT in zaključkov o BAT. Če najboljša razpoložljiva tehnika ni opisana v zaključkih o BAT, mora ministrstvo z uporabo meril za določanje najboljših razpoložljivih tehnik v okoljevarstvenem dovoljenju določiti za to tehniko, da je najboljša razpoložljiva, določiti pa tudi mejne vrednosti emisij in ukrepe, ki zagotavljajo enako raven varstva okolja, kot je dosegljiva s tehnikami, opisanimi v zaključkih o BAT za druge tehnike.

(6) Če mora upravljavec naprave pripraviti izhodiščno poročilo iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi njegovo predložitev in določi obveznost iz drugega odstavka 81. člena tega zakona.

(7) Če so zaradi predpisanih zahtev v zvezi z ohranjanjem ali izboljšanjem kakovosti okolja na območju naprave zahtevani strožji pogoji za njeno obratovanje, kot so dosegljivi z uporabo najboljših razpoložljivih tehnik, ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju določi tudi dodatne ukrepe in pogoje.

(8) Če je naprava vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov v skladu s tem zakonom, se v okoljevarstvenem dovoljenju za te emisije ne določijo dopustne vrednosti, razen če je to potrebno zaradi predpisanih zahtev iz prejšnjega odstavka na območju naprave.

(9) Če obratovanje naprave ali večja sprememba v njenem obratovanju zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, se ukrepi in pogoji iz okoljevarstvenega dovoljenja štejejo za projektne pogoje po predpisih o graditvi objektov.

(10) Ministrstvo zavrže vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja, če upravljavec za napravo, za katero zahteva okoljevarstveno dovoljenje, nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja, kadar je to zahtevano, razen v primeru iz 92. člena tega zakona.

(11) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino okoljevarstvenega dovoljenja iz drugega odstavka tega člena in merila

77. člen

(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec mora vsako nameravano spremembo v obratovanju naprave iz 68. člena tega zakona, ki je povezana z delovanjem ali razširitvijo naprave in lahko vpliva na okolje, ali spremembo glede upravljavca pisno prijaviti ministrstvu, kar dokazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(2) Prijava iz prejšnjega odstavka mora glede naprave vsebovati opis njenih sprememb in opis mogočih pomembnih vplivov nameravane spremembe na okolje ali dele okolja, glede upravljavca pa le navedbo sprememb. Če sprememba naprave obsega tudi spremembo območja naprave oziroma določene nevarne snovi, mora prijava iz prejšnjega odstavka vsebovati dopolnitev izhodiščnega poročila iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona s podatki, ki se nanašajo na novo območje naprave oziroma novo določeno nevarno snov. Ministrstvo lahko upravljavca pozove, da prijavo dopolni. Če upravljavec prijave ne dopolni, se šteje, da jo je umaknil in od nameravane spremembe odstopil, ministrstvo pa izda sklep o ustavitvi postopka, ki ga objavi na enotnem državnem portalu e-uprava in pošlje pristojni inšpekciji.

(3) Ministrstvo na podlagi prijave iz prvega odstavka tega člena in ob smiselni uporabi določb 51. in 51.a člena tega zakona v dveh mesecih od vložitve popolne prijave s sklepom ugotovi, da:

1. je nameravana sprememba večja in je zanjo treba izvesti tudi presojo vplivov na okolje ter pridobiti okoljevarstveno soglasje in spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
2. je nameravana sprememba večja, vendar zanjo ni treba izvesti presoje vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstvenega soglasja, vendar je treba spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
3. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zanjo izvesti presojo vplivov na okolje in pridobiti okoljevarstveno soglasje ter spremeniti okoljevarstveno dovoljenje,
4. nameravana sprememba ni večja, vendar je treba zaradi nameravane spremembe spremeniti pogoje in ukrepe v veljavnem okoljevarstvenem dovoljenju, ali
5. zaradi nameravane spremembe ni treba spremeniti okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Ministrstvo objavi sklep iz prejšnjega odstavka na enotnem državnem portalu e-uprava in na svoji spletni strani ter ga pošlje pristojni inšpekciji.

(5) V primeru iz 1. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec naprave vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 57. in 70. člena tega zakona, presoja vplivov nameravane spremembe na okolje pa se izvede v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za spremembo v skladu z 92. členom tega zakona.

(6) V primeru iz 2. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec naprave vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 70. člena tega zakona.

(7) Če ministrstvo na podlagi vloge iz petega ali šestega odstavka tega člena začne odločati o izdaji spremenjenega okoljevarstvenega dovoljenja, o tem pisno obvesti pristojno inšpekcijo, ta pa opravi izredni inšpekcijski pregled naprave, o tem pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu. Če pristojna inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da naprava ne deluje v skladu s predpisi in o tem izda odločbo, ministrstvo postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja prekine do izvršitve inšpekcijske odločbe.

(8) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz petega in šestega odstavka tega člena v treh mesecih od vložitve popolne vloge, pri čemer se rok iz prejšnjega odstavka ne šteje v rok za izdajo odločbe, ob izdaji inšpekcijske odločbe iz prejšnjega odstavka pa v treh mesecih od prejema obvestila o njeni izvršitvi, ki ga pristojna inšpekcija pošlje ministrstvu.

(9) Z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja iz petega odstavka tega člena se šteje, da je dano tudi okoljevarstveno soglasje, pri določitvi vsebine okoljevarstvenega dovoljenja pa se smiselno uporabljajo tudi določbe 61. člena tega zakona, ki se nanašajo na vsebino okoljevarstvenega soglasja.

(10) V primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec naprave vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 57. in 70. člena tega zakona, razen elaborata o določitvi vplivnega območja naprave, presoja vplivov nameravane spremembe na okolje pa se izvede v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za spremembo v skladu z 92. členom tega zakona.

(11) V primeru iz 4. točke tretjega odstavka tega člena lahko upravljavec vloži vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja, ki mora vsebovati sestavine iz 70. člena tega zakona, razen elaborata o določitvi vplivnega območja naprave.

(12) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega odstavka v 30 dneh od prejema popolne vloge, pri čemer se ne uporabljajo določbe 71. člena tega zakona in drugega do četrtega odstavka 73. člena tega zakona.

(13) Ministrstvo odloči v roku in na način iz prejšnjega odstavka tudi v primeru spremembe firme ali sedeža upravljavca.

(14) Ministrstvo razveljavi okoljevarstveno dovoljenje, izdano enemu upravljavcu za več naprav na podlagi drugega odstavka 68. člena tega zakona, če se spremeni njihova posest, in izda novo okoljevarstveno dovoljenje novim upravljavcem v roku in na način iz dvanajstega odstavka tega člena.

(15) Ministrstvo pošlje odločbe iz osmega, dvanajstega in trinajstega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju je naprava.

(16) Če zaradi nameravane spremembe naprava ne izpolnjuje več pogojev, določenih v predpisu iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ministrstvo okoljevarstveno razveljavi in izda novo okoljevarstveno dovoljenje v skladu z določbami 84. člena tega zakona, če je v predpisih iz 17., 19. ali 20. člena tega zakona za spremenjeno napravo zahtevana pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja.

78. člen

(preverjanje in sprememba okoljevarstvenega dovoljenja po uradni dolžnosti)

(1) Ministrstvo okoljevarstveno dovoljenje preveri in ga po uradni dolžnosti spremeni:

1. če to zahtevajo spremembe predpisov s področja varstva okolja, ki se nanašajo na obratovanje naprave, izdanih po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja;
2. po spremembi predpisov, izdanih zaradi objave novega zaključka o BAT, ki se nanaša na glavno dejavnost določene naprave;
3. kadar razvoj najboljših razpoložljivih tehnik omogoča znatno zmanjšanje emisij, če se na določeno napravo ne nanašajo nobeni zaključki o BAT;
4. naprava obratuje na območju iz 24. člena tega zakona, pa je treba spremeniti v okoljevarstvenem dovoljenju določene mejne vrednosti emisij v okolje ali dodatno določiti mejne vrednosti emisij ali masni pretok onesnaževal zaradi doseganja predvidene kakovosti okolja na tem območju;
5. če obratovalna varnost procesa ali dejavnosti zahteva uporabo drugih tehnik ali
6. če je to potrebno zaradi doseganja standardov kakovosti okolja iz 23. člena tega zakona, določenih po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Ministrstvo pisno obvesti upravljavca naprave o začetku postopka preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja, pri čemer lahko od njega zahteva, da v določenem roku predloži podatke, ki jih ministrstvo rabi zaradi ponovnega preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja, zlasti pa rezultate monitoringa in podatke, ki omogočajo primerjavo delovanja naprave z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami, opisanimi v zaključkih o BAT, in z ravnmi emisij, povezanih z najboljšimi razpoložljivimi tehnikami.

(3) Ministrstvo obvesti pristojno inšpekcijo, da vodi postopek spremembe okoljevarstvenega dovoljenja, ta pa opravi inšpekcijski pregled naprave, o čemer pripravi poročilo in ga v 30 dneh od prejema obvestila pošlje ministrstvu. Če inšpekcija ob izrednem inšpekcijskem pregledu ugotovi, da naprava ne deluje v skladu s predpisi in o tem izda odločbo, ministrstvo postopek s sklepom prekine do izvršitve inšpekcijske odločbe.

(4) Ministrstvo v postopku preverjanja okoljevarstvenega dovoljenja in izdaje odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja uporabi ugotovitve inšpekcijskega pregleda iz prejšnjega odstavka in podatke iz drugega odstavka tega člena ter upošteva predpise iz 17., 19. in 20. člena tega zakona.

(5) Ministrstvo odloči o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja iz prvega odstavka tega člena v treh mesecih od začetka postopka, pri čemer se rok iz tretjega odstavka tega člena ne šteje v rok za izdajo odločbe, ob izdaji inšpekcijske odločbe iz tretjega odstavka tega člena pa v treh mesecih od prejema obvestila o njeni izvršitvi, ki ga pristojna inšpekcija pošlje ministrstvu. Ministrstvo v odločbi o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja določi tudi rok, v katerem mora upravljavec uskladiti obratovanje naprave z novimi zahtevami. Pritožba zoper odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja ne zadrži njene izvršitve.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora upravljavec naprave v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobiti odločbo o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja in se v štirih letih od objave zaključkov o BAT prilagoditi zahtevam iz zaključkov o BAT, ki se nanašajo na glavno dejavnost te naprave.

(7) Ministrstvo pošlje spremenjeno okoljevarstveno dovoljenje tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je naprava.

78a. člen
(obvestilo javnosti)

(1) Ministrstvo na način in v roku iz prvega odstavka 65. člena tega zakona javno objavi kopijo okoljevarstvenega dovoljenja, odločbe o njegovem podaljšanju, spremembi ali prenehanju.

(2) Ministrstvo pošlje kopijo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe tudi državi članici, ki je v skladu s četrtem odstavkom 71. člena tega zakona sodelovala v postopku izdaje okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe.

(3) Ministrstvo obvesti na način iz prvega odstavka tega člena javnost o podatkih, ki jih je posredovala država članica v zvezi z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja ali njegove spremembe na njenem ozemlju, v katerega je bila vključena tudi Republika Slovenija.

(4) Ministrstvo na svetovnem spletu obvešča javnost o rezultatih monitoringa, določenega v okoljevarstvenem dovoljenju, ki jih upravljavec naprave pošilja ministrstvu.

79. člen

(prenehanje dovoljenja)

Okoljevarstveno dovoljenje preneha veljati s pretekom časa, za katerega je bilo podeljeno, z odvzemom ali s prenehanjem naprave ali upravljavca.

82. člen

(druge naprave in dejavnosti)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obratovanje druge naprave, ki ni določena s predpisom iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ali za opravljanje dejavnosti, če je s predpisi iz 17., 19. ali 20. člena tega zakona določena obveznost pridobitve okoljevarstvenega dovoljenja.

(2) Če je za obratovanje ali večjo spremembo v obratovanju naprave iz prvega odstavka tega člena predpisana pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, se to dovoljenje lahko izda po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja ali pravnomočnosti odločbe o spremembi okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, lahko upravljavec naprave začne z obratovanjem naprave le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje desetih let od dneva začetka obratovanja naprave.

(5) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če naprava ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(6) Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti.

(7) Če upravljavec zahteva podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da je to dovoljenje veljavno, dokler odločba o podaljšanju okoljevarstvenega dovoljenja ne postane pravnomočna.

84. člen

(izdaja in vsebina okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali dejavnost iz 82. člena tega zakona v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Ministrstvo zavrže vlogo za izdajo okoljevarstvenega dovoljenje, če upravljavec za napravo, za katero zahteva to dovoljenje, nima pravnomočnega okoljevarstvenega soglasja, kadar je to zahtevano, razen v primeru iz 92. člena tega zakona.

(3) V primeru, da je bilo za napravo, ki je predmet dovoljenja iz prejšnjega odstavka, predhodno pridobljeno okoljevarstvenosoglasje, ministrstvo pri odločitvi o okoljevarstvenem dovoljenju upošteva tudi podatke in informacije iz poročila o vplivih naprave na okolje ter pogoje, določene v okoljevarstvenem soglasju.

(4) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju podrobneje določi pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(5) Če obratovanje ali večja sprememba v obratovanju naprave iz prvega odstavka 82. člena tega zakona zahteva gradnjo po predpisih o graditvi objektov, se pogoji iz drugega in tretjega odstavka tega člena štejejo za projektne pogoje po predpisih o graditvi objektov.

(6) Če je naprava iz prvega odstavka tega člena vključena v trgovanje z emisijami toplogrednih plinov skladno s tem zakonom, se za te emisije mejne vrednosti v okoljevarstvenem dovoljenju ne določijo.

(7) V primeru upravnega spora mora sodišče o tožbi odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

(8) Ministrstvo pošlje okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena tudi pristojni inšpekciji in občini, na katere območju se nahaja naprava ali izvaja dejavnost.

85. člen

(začetek obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti, sprememba in prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Za začetek obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 82. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona.

(2) Za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali opravljanja dejavnosti se smiselno uporabljajo določbe 77. člena tega zakona, razen sedmega odstavka, in 78. člena tega zakona, razen 2. točke prvega odstavka in sedmega odstavka 78. člena tega zakona.

(3) Za prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja za napravo ali opravljanje dejavnosti iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe 79. člena tega zakona, za odvzem tega dovoljenja pa določbe 80. člena tega zakona.

(4) Upravljavec, ob stečaju pa stečajni upravitelj, mora ministrstvo pisno obvestiti o nameri dokončnega prenehanja obratovanja naprave ali opravljanja dejavnosti iz 82. člena tega zakona, kar izkazuje s potrdilom o oddani pošiljki.

(5) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati navedbe in dokazila o izpolnjevanju zahtev iz okoljevarstvenega dovoljenja, ki se nanašajo na ukrepe po prenehanju obratovanja naprave ali opravljanju dejavnosti.

(6) Če ministrstvo ugotovi, da so zahteve iz prejšnjega odstavka izpolnjene, izda odločbo o prenehanju veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(7) Če zaradi nameravane spremembe naprava postane naprava, določena v predpisu iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, ministrstvo razveljavi okoljevarstveno dovoljenje in izda novo okoljevarstveno dovoljenje v skladu z določbami 72. člena tega zakona

86. člen

(okoljevarstveno dovoljenje za obrat)

(1) Upravljavec mora pridobiti okoljevarstveno dovoljenje tudi za obrat iz 18. Člena tega zakona.

(2) Če je za delovanje obrata iz prvega odstavka tega člena predpisana pridobitev gradbenega dovoljenja po predpisih o graditvi objektov, se to dovoljenje lahko izda po pravnomočnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Če ne gre za primer iz prejšnjega odstavka, lahko upravljavec obrata začne z njegovim delovanjem le na podlagi pravnomočnega okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Okoljevarstveno dovoljenje izda ministrstvo za obdobje desetih let od dneva začetka obratovanja obrata.

(5) Okoljevarstveno dovoljenje se lahko podaljša, če obrat ob izteku njegove veljavnosti izpolnjuje pogoje, pod katerimi se okoljevarstveno dovoljenje podeljuje.

(6) Upravljavec mora zahtevati podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja najkasneje tri mesece pred iztekom njegove veljavnosti, k vlogi za podaljšanje pa mora priložiti varnostno poročilo, skladno z določbami 18. člena tega zakona.

(7) Če upravljavec zahteva podaljšanje okoljevarstvenega dovoljenja v roku iz prejšnjega odstavka, se šteje, da je to dovoljenje veljavno, dokler odločba o podaljšanju ne postane pravnomočna.

87. člen

(splošne zahteve in vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec obrata mora v zvezi z delovanjem obrata iz prejšnjega člena zagotoviti izpolnitev ukrepov, določenih v predpisu iz 18. člena tega zakona.

(2) Vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja iz prejšnjega člena mora poleg podatkov o upravljavcu vsebovati podatke o predvidenih ukrepih iz prejšnjega odstavka.

(3) Vlada predpiše podrobnejšo vsebino in sestavine vloge iz prejšnjega odstavka v predpisu iz 18. člena tega zakona.

89. člen

(izdaja okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Ministrstvo odloči o izdaji okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena tega zakona v treh mesecih od dneva prejema popolne vloge.

(2) Ministrstvo v okoljevarstvenem dovoljenju potrdi ustreznost varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje in upravljavcu obrata naloži, da pri gradnji, zagonu, običajnem obratovanju ali poskusnem obratovanju, v rednih ali izrednih razmerah ter pri dokončnem prenehanju delovanja obrata izvaja v varnostnem poročilu ali zasnovi zmanjšanja tveganja za okolje predvidene ukrepe.

(3) Okoljevarstveno dovoljenje iz prvega odstavka tega člena vsebuje zlasti:

1. podatke o upravljavcu obrata,
2. opis obrata z navedbo vrste dejavnosti, njegove zmogljivosti ter vrste in količino nevarnih snovi v obratu,
3. potrditev ustreznosti varnostnega poročila ali zasnove tveganja za okolje in
4. čas veljavnosti okoljevarstvenega dovoljenja.

(4) Ministrstvo lahko v okoljevarstvenem dovoljenju iz prvega odstavka tega člena upravljavcu obrata naloži tudi izvajanje drugih ukrepov za preprečevanje večje nesreče in zmanjšanje njenih posledic, kadar presodi, da so takšni ukrepi potrebni zaradi preprečevanja večje nesreče ali zmanjševanja njenih posledic.

(5) Če ministrstvo presodi, da bi posledice večje nesreče v obratu lahko vplivale na okolje v drugi državi, ali če ta tako zahteva, obvesti pristojni organ te države o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(6) Če druga država na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka tako zahteva, ji ministrstvo pošlje varnostno poročilo iz prvega odstavka 18. člena tega zakona.

(7) V primeru upravnega spora mora sodišče o tožbi odločiti v treh mesecih od vložitve tožbe, o pritožbi ali reviziji pa v enem mesecu od vložitve pritožbe oziroma revizije.

90. člen

(sprememba okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) Upravljavec obrata mora po pridobitvi okoljevarstvenega dovoljenja pregledati varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja iz 18. člena tega zakona in ju po potrebi spremeniti ali dopolniti:

1. najmanj na vsakih pet let,
2. če je pridobil nove podatke, pomembne za določitev varnostnih ukrepov v obratu,
3. če namerava spremeniti obstoječe varnostne ukrepe,
4. če namerava izvesti večjo spremembo obrata,

5. če namerava spremeniti firmo ali sedež ali

6. če se je v obratu zgodila večja nesreča, v šestih mesecih od dneva njenega nastanka.

(2) Upravljavec mora za vsako spremembo ali dopolnitev varnostnega poročila ali zasnove zmanjšanja tveganja za okolje vložiti vlogo za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja.

(3) Vloga za spremembo okoljevarstvenega dovoljenja mora vsebovati novo ali spremenjeno oziroma dopolnjeno varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje. Če upravljavec obrata obstoječe varnostno poročilo ali zasnovo zmanjšanja tveganja za okolje spremeni oziroma dopolni, mora na spremenjenih oziroma dopolnjenih delih navesti datum spremembe oziroma dopolnitve.

(4) Ministrstvo izda odločbo o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju v treh mesecih od prejema popolne vloge iz prejšnjega odstavka, pri čemer glede izdaje odločbe o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju smiselno uporablja določbe prejšnjega člena.

(5) Ministrstvo v postopku izdaje spremenjenega okoljevarstvenega dovoljenja v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena zagotovi sodelovanje javnosti v skladu z 88. členom tega zakona.

(6) Ministrstvo pošlje odločbo o spremenjenem okoljevarstvenem dovoljenju iz prejšnjega odstavka tudi pristojni inšpekciji in občini, na območju katere je obrat.

91. člen

(začetek delovanja obrata in prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja)

(1) V zvezi z začetkom delovanja obrata iz 86. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 76. člena tega zakona.

(2) Za prenehanje okoljevarstvenega dovoljenja za obrat iz 86. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe 79. člena tega zakona, za odvzem okoljevarstvenega dovoljenja določbe 80. člena tega zakona, razen 2. točke prvega odstavka, za prenehanje delovanja obrata in prenehanje upravljavca obrata pa določbe prvega odstavka 81. člena tega zakona.

92. člen

(poseg v okolje, ki je naprava, ki lahko povzroči onesnaževanje večjega obsega ali druga naprava ali obrat)

(1) Če je nameravani poseg iz 51. člena tega zakona hkrati tudi naprava iz 68. člena tega zakona ali druga naprava iz 82. člena tega zakona ali obrat iz 86. člena tega zakona, se lahko, na zahtevo investitorja ali upravljavca naprave ali obrata, presoja njegovih vplivov na okolje izvede v postopku za izdajo okoljevarstvenega dovoljenja za to napravo ali obrat.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ministrstvo v predhodni informaciji iz 52. člena tega zakona opredeli tudi pogoje za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja in s posebno odločbo določi obseg naprave ali obrata, na katero se okoljevarstveno dovoljenje nanaša.

(3) Če je zoper odločbo iz prejšnjega odstavka vložena pritožba, se čas trajanja pritožbenega postopka ne šteje v rok iz petega odstavka 52. člena tega zakona.

(4) V primeru iz prvega odstavka tega člena mora vloga za pridobitev okoljevarstvenega dovoljenja vsebovati tudi sestavine vloge iz 57. člena tega zakona, pri čemer se v primeru naprave iz 68. člena tega zakona elaborat iz drugega odstavka 70. člena tega zakona nadomesti s poročilom o vplivih na okolje.

(5) V primeru iz prvega odstavka tega člena se za sodelovanje javnosti uporabljajo določbe 58. člena tega zakona, v primeru možnih čezmejnih vplivov naprave na okolje pa določbe 59. člena tega zakona.

(6) V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je z izdajo okoljevarstvenega dovoljenja dano tudi okoljevarstveno soglasje, pri določitvi vsebine okoljevarstvenega dovoljenja pa se smiselno uporabljajo tudi določbe 61. člena tega zakona, ki se nanašajo na vsebino okoljevarstvenega soglasja.

94. člen

(dovoljenje za izjeme)

(1) Pristojni organ občine lahko za javne shode in javne prireditve po predpisih o javnih zbiranjih izda dovoljenje za začasno ali občasno čezmerno obremenitev okolja s hrupom.

(2) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se ne izda, če bi začasna ali občasna čezmerna obremenitev lahko povzročila kritično obremenitev okolja.

101. člen

(obratovalni monitoring)

(1) Povzročitelj obremenitve mora pri opravljanju svoje dejavnosti zagotavljati monitoring vplivov svojega delovanja na okolje (v nadaljnjem besedilu: obratovalni monitoring).

(2) Obratovalni monitoring obsega:

1. monitoring onesnaževanja okolja,
2. monitoring stanja okolja, če oseba iz prejšnjega odstavka s svojimi emisijami neposredno povzroča spremembo stanja okolja,
3. monitoring zaradi zmanjševanja tveganja za okolje in
4. monitoring naravnih pojavov, če oseba iz prejšnjega odstavka s svojo dejavnostjo neposredno vpliva nanje.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora podatke obratovalnega monitoringa sporočiti ministrstvu, javnosti in občini, na območju katere oseba obratuje.

(4) Povzročitelj obremenitve mora zaradi izvajanja monitoringa dopustiti vstop v poslovne ali druge prostore osebi, ki je vpisana v evidenco izvajalcev obratovalnega monitoringa.

(5) Minister predpiše vrste emisij, standardov kakovosti okolja in naravnih pojavov, ki so predmet obratovalnega monitoringa, metodologijo njegovega izvajanja in način, vrsto ter obliko sporočanja podatkov ministrstvu, javnosti in občini, pri čemer upošteva tudi zaključke o BAT, ki se nanašajo na monitoring, ter obliko sporočanja podatkov ministrstvu in občini.

104. člen

(register)

(1) Ministrstvo zaradi izvajanja nalog in postopkov po tem zakonu vodi in vzdržuje register varstva okolja (v nadaljnjem besedilu: register), ki vsebuje:

1. evidenco oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu,
2. evidenco izvajalcev gospodarskih javnih služb varstva okolja,
3. evidenco oseb, ki imajo pooblastila ali potrdila za opravljanje dejavnosti varstva okolja skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi,
4. evidenco EMAS in
5. evidenco upravljavcev naprav ali izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo napravo ali dejavnost prijaviti ministrstvu.

(2) Evidenca oseb, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje po tem zakonu, vsebuje zlasti:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, ali firmo in sedež osebe,
2. vrsto in obseg obremenjevanja okolja, ki ga oseba povzroča s svojo dejavnostjo, in
3. podatke o izdanem okoljevarstvenem dovoljenju.

(3) Evidenca izvajalcev gospodarskih javnih služb varstva okolja vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež osebe in
2. način, vrsto, obseg in območje izvajanja gospodarske javne službe.

(4) Evidenca oseb, ki imajo pooblastila ali potrdila za opravljanje dejavnosti varstva okolja skladno s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, vsebuje zlasti:

1. osebno ime in naslov stalnega ali začasnega prebivališča, ali firmo in sedež osebe,
2. vrsto in obseg dejavnosti varstva okolja, za katero ima oseba pooblastilo ali potrdilo, in
3. podatke o izdanem pooblastilu ali potrdilu.

(5) Evidenca EMAS vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež organizacije in
2. datum ter obseg vključitve in registrsko številko.

(6) Evidenca upravljavcev naprav ali izvajalcev dejavnosti, ki morajo svojo napravo ali dejavnost prijaviti ministrstvu, vsebuje zlasti:

1. firmo in sedež upravljavca naprave ter kraj naprave in izvajalca dejavnosti,
2. opis naprave in dejavnosti, ki v njej poteka, ali opis dejavnosti, ki se opravlja, in
3. druge podatke, določene v predpisu iz 17., 19. in 20. člena tega zakona.

(7) Pristojni organ občine mora ministrstvu sporočiti podatke o izvajalcih lokalnih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki so potrebni za vodenje in vzdrževanje evidence.

(8) Podatki iz registra so javni.

(9) Minister predpiše podrobnejšo vsebino in način vodenja registra.

105. člen

(informacijski sistem okolja)

(1) Za opravljanje nalog države na področju varstva okolja, vključno s seznanjanjem javnosti z okoljskimi podatki, ministrstvo zagotavlja vodenje in vzdrževanje informacijskega sistema okolja.

(2) Informacijski sistem iz prejšnjega odstavka vsebuje zlasti podatke o:

1. stanju okolja in njegovih delov,
2. naravnih pojavih,
3. naravnih vrednotah,

4. območjih, ki so s predpisi s področja varstva okolja, ohranjanja narave in varstva ter rabe naravnih dobrin določena kot ogrožena, varovana ali zavarovana,
5. vplivih onesnaženosti okolja na zdravje prebivalstva,
6. emisijah in njihovih virih,
7. odpadkih in ravnanju z njimi,
8. nevarnih snoveh,
9. rabi naravnih dobrin,
10. okoljskih nesrečah,
11. objektih in napravah, namenjenih varstvu okolja,
12. povzročiteljih obremenjevanja okolja,
13. izvajalcih gospodarskih javnih služb varstva okolja, in drugih osebah, ki se ukvarjajo z varstvom okolja,
14. izvajalcih javnih služb ohranjanja narave in urejanja voda,
15. nevladnih organizacijah na področju varstva okolja in ohranjanja narave,
16. javnih finančnih sredstvih, porabljenih za varstvo okolja in ohranjanje narave,
17. predpisih, standardih in normativih varstva okolja ter stanju tehnike in tehnologije in
18. drugih zadevah, pomembnih za vrednotenje trajnostnega razvoja.

(3) Viri podatkov iz prejšnjega odstavka so poleg podatkov, pridobljenih na podlagi tega zakona, tudi podatki, ki se nanašajo na okolje iz državne statistike, katastrov, javnih knjig, registrov, evidenc in drugih baz, vzpostavljenih pri državnih organih in organih občin ter drugih organizacijah na podlagi zakona.

(4) Nosilci baz podatkov iz prejšnjega odstavka so dolžni ministrstvu tekoče pošiljati podatke, ki jih ta zahteva za potrebe delovanja informacijskega sistema varstva okolja.

108. člen

(posredovanje okoljskih podatkov v svetovni splet)

(1) Ministrstvo skladno s predpisi, ki urejajo dostop javnosti do informacij javnega značaja, posreduje v svetovni splet zlasti:

1. predpise občin, ki se nanašajo na okolje, pa niso objavljeni v Uradnem listu Republike Slovenije,
2. nacionalni in operativne programe varstva okolja,
3. okoljska izhodišča,
4. poročila o okolju,
5. podatke ali povzetke podatkov monitoringa okolja,
6. zaključke o BAT,

7. okoljevarstvena soglasja in okoljevarstvena dovoljenja, razen podatkov, ki po predpisih niso dostopni javnosti, ali navedbo organa, pri katerem je soglasja ali dovoljenja mogoče dobiti in
8. okoljska poročila in poročila o vplivih na okolje ali navedbo organa, pri katerem je poročila mogoče dobiti.

(2) Občina mora ministrstvu v elektronski obliki posredovati besedilo predpisa iz 1. točke prejšnjega odstavka.

110. člen

(dostop do okoljskih podatkov)

(1) Državni organi, organi občin, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb morajo vsem zainteresiranim osebam omogočiti dostop do okoljskih podatkov, če to določa ta zakon in predpisi, ki urejajo dostop javnosti do informacij javnega značaja.

(2) Okoljski podatek je zlasti podatek o:

1. stanju okolja in njegovih delov,
2. naravnih pojavih,
3. naravnih dobrinah (naravnem javnem dobru, naravnih vrednotah in biološki raznovrstnosti, vključno z gensko spremenjenimi organizmi, ter naravnih virih),
4. emisijah, odpadkih in nevarnih snoveh, vključno z informacijami o obremenjevanju okolja, ki ga povzročajo, in okoljskih nesrečah,
5. dejavnostih, vključno s postopki državnih organov, občinskih organov in drugih oseb javnega prava, izvajalcev javnih služb in nosilcev javnih pooblastil, ki se nanašajo na sprejemanje z varstvom okolja povezanih splošnih in konkretnih pravnih aktov ali sprejemanje strategij, planov, programov, sporazumov, okoljskih izhodišč in poročil, vodenje registrov in evidenc, vključno s temi akti, registri in evidencami,
6. skupnih naložbah iz 140. člena tega zakona,
7. ekonomskih analizah in ocenah, uporabljenih pri sprejemanju ukrepov iz prejšnje točke,
8. zdravstvenem stanju, varnosti in življenjskih razmerah ljudi, vključno s podatki o onesnaženosti prehranjevalnih verig, ter stanju objektov kulturne dediščine, če nanje vpliva ali bi lahko vplivalo obremenjenost okolja, ali z njimi povezani dejavniki ali postopki in dejavnosti iz 4. točke tega odstavka, in
9. varnostnih ukrepov za preprečevanje večje nesreče, ki jih mora izvesti povzročitelj tveganja.

(3) Ne glede na določbe predpisov iz prvega odstavka tega člena o izjemah glede dostopa do informacij javnega značaja, so okoljski podatki, ki se nanašajo na emisije, odpadke, nevarne snovi v obratu in varnostno poročilo iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, javni.

(4) Če varnostno poročilo iz prejšnjega odstavka vsebuje podatke, ki niso javni po predpisih o dostopu do informacij javnega značaja, je povzročitelj tveganja dolžan pripraviti varnostno poročilo tako, da iz njega izključi podatke, ki niso javni.

(5) Organi in organizacije iz prvega odstavka tega člena lahko okoljski podatek, pridobljen na prostovoljni osnovi in brez pravne obveznosti, posredujejo javnosti le ob pisnem soglasju osebe, ki je podatek dala.

110.e člen

(izvajanje sanacijskih ukrepov)

(1) V primeru nastanka okoljske škode mora njen povzročitelj ministrstvo nemudoma obvestiti o vseh pomembnih dejstvih, izvesti vse potrebne ukrepe za njeno omejitev in poslati ministrstvu informacije o nastali okoljski škodi in predlog sanacijskih ukrepov v odobritev.

(2) Ministrstvo preuči vrsto, obseg in pomen okoljske škode za prizadeti posebni del okolja in možnost njegove naravne obnovitve, povzročitelju pa na podlagi predpisa iz devetega odstavka tega člena z odločbo odredi izvedbo najustreznejših sanacijskih ukrepov.

(3) Sanacijski ukrepi iz prejšnjega odstavka so ukrepi ali njihova kombinacija, vključno z ukrepi za ublažitev, ali prehodni ukrepi za obnovitev, sanacijo ali nadomestitev poškodovanega posebnega dela okolja oziroma njegovih zmanjšanih funkcij ali za zagotovitev ustreznega nadomestila tem delom ali funkcijam v skladu s predpisom iz devetega odstavka tega člena.

(4) Če je primerov okoljske škode več, izvedba sanacijskih ukrepov pa ni mogoča hkrati, ministrstvo odloči tudi o vrstnem redu izvedbe teh ukrepov, pri čemer upošteva vrsto, obseg in pomen posameznih primerov okoljske škode za prizadeti posebni del okolja, vključno z nevarnostjo za zdravje ljudi, ter možnost njegove naravne obnovitve.

(5) Pritožba proti odločbi iz drugega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(6) Če je ministrstvo obveščeno ali samo izve za nastanek okoljske škode, lahko od njenega povzročitelja zahteva določene informacije o nastali škodi ali z odločbo odredi izvedbo sanacijskih ukrepov, vključno s podrobnejšimi navodili za njihovo izvedbo. Pritožba zoper odločbo ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor.

(7) Lastnik ali drug posestnik zemljišča, na katerem je nastala okoljska škoda, mora dopustiti izvedbo sanacijskih ukrepov za odpravo okoljske škode.

(8) Osebe iz 110.g člena tega zakona imajo v postopku odreditve sanacijskih ukrepov položaj stranskega udeleženca.

(9) Vlada predpiše vrste sanacijskih ukrepov na podlagi Priloge II Direktive 2004/35/ES, ki so podlaga za izbiro najustreznejših ukrepov za sanacijo okoljske škode.

112. člen

(okoljske dajatve za onesnaževanje okolja)

(1) Povzročitelj onesnaževanja je dolžan plačati okoljske dajatve, s katerimi se obdavčuje onesnaževanje okolja. Okoljske dajatve so prihodek proračuna države ali občine v skladu z zakonom.

(2) Osnova za določitev okoljske dajatve za onesnaževanje okolja je:

1. vrsta, količina ali lastnosti emisije iz posameznega vira,
2. vrsta, količina ali lastnosti odpadkov ali
3. vsebnost okolju škodljivih snovi v surovini, polizdelku ali izdelku.

(3) Zavezanka ali zavezanec za plačilo okoljske dajatve iz prvega odstavka tega člena (v nadaljnjem besedilu: zavezanec) je oseba, ki povzroča onesnaževanje okolja z emisijami, oseba, ki povzroča onesnaževanje okolja z odpadki ali oseba, ki proizvaja ali uporablja ali daje na trg surovine, polizdelke ali izdelke, ki vsebujejo okolju škodljive snovi.

(4) Vlada podrobneje določi vrsto onesnaževanja, osnovo za obračun okoljske dajatve in zavezance za posamezno okoljsko dajatev, njeno višino in način njenega obračunavanja, odmere ter plačevanja.

113. člen

(vračilo, oprostitev, zmanjšanje ali odstopitev okoljskih dajatev)

(1) Zavezanec ima pravico do oprostitve, zmanjšanja ali vračila že plačane okoljske dajatve v višini vloženih sredstev za izvedbo ukrepov za prilagoditev predpisanim mejnim vrednostim ali pravilom ravnanja ali izvedbo drugih ukrepov, s katerimi prispeva k zmanjševanju onesnaževanja okolja pod predpisano raven.

(2) Zavezanec ima pravico do oprostitve ali zmanjšanja plačila okoljske dajatve:

1. če je povzročitelj obremenjevanja okolja in je z državo sklenil pogodbo o dodatnem zmanjševanju obremenjevanja okolja ali
2. če je oseba, ki je vključena v izpolnjevanje mednarodno sprejetih pogodbenih obveznosti države, ki se nanašajo na zmanjševanje obremenjevanja okolja.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja vračilo, oprostitev ali zmanjšanje plačila iz prejšnjega odstavka do višine upravičenih stroškov, določene skladno s predpisi, ki urejajo državne pomoči.

(4) Vlada podrobneje določi način zbiranja, merila in pogoje za vračilo, oprostitev ali zmanjšanje plačevanja okoljske dajatve ali odstopitev okoljskih dajatev, in kaj se šteje za upravičene stroške. Kadar se za upravičene stroške šteje gradnja infrastrukture lokalnega pomena po določbah 149. člena tega zakona, je občina, ki ima veljaven načrt razvojnih programov po predpisih o javnih financah usklajen z operativnim programom iz 36. člena tega zakona in zagotavlja izvajanje obvezne gospodarske javne službe iz 149. člena tega zakona, upravičena do odstopa na njenem območju vplačane okoljske dajatve. Kolikor se del vplačanih okoljskih dajatev v skladu s prejšnjim odstavkom vrne zavezancem, je občina upravičena do odstopa v višini razlike med na njenem območju vplačanimi in vrnjenimi okoljskimi dajatvami.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka se občini odstopljena okoljska dajatev evidentira v občinskem proračunu kot namenski investicijski transfer iz državnega proračuna za gradnjo infrastrukture lokalnega pomena iz prejšnjega odstavka.

(6) Ministrstvo z odločbo odloči o pravici iz prvega in drugega odstavka tega člena, pri čemer upošteva merila in pogoje iz četrtega odstavka tega člena.

(Opomba: prenehanje veljavnosti drugega in tretjega stavka četrtega odstavka in petega odstavka tega člena s 1. 9. 2009 za določene okoljske dajatve; glej ZVO-1F.)

130.b člen

(uporaba ERU oziroma CER)

(1) Upravljavec naprave, ki za izpolnjevanje obveznosti iz 135. člena tega zakona v obdobju od 2008 do 2012 ni uporabil ERU oziroma CER v deležu do 15,761 odstotka količine emisijskih kuponov, ki mu je bila v tem obdobju podeljena brez obveznosti plačila, jih lahko uporabi v obdobju od leta 2013 naprej v neizkoriščenem deležu v skladu z Uredbo 550/2011/EU, pri čemer ne sme uporabiti tiste ERU oziroma CER, ki izvirajo iz skupnih naložb, katerih posledica je odvzem toplogrednih plinov iz ozračja, gre pa za naložbe v jedrske objekte in rabo, spremembo rabe zemljišč ter gozdarstvo.

(2) Operator zrakoplova, ki za izpolnjevanje obveznosti iz 135. člena tega zakona v obdobju od 1. januarja 2012 do 31. decembra 2012 ni uporabil ERU oziroma CER v deležu do 15 odstotkov emisijskih kuponov, ki mu je bila v tem obdobju podeljena brez obveznosti plačila, jih lahko uporabi v obdobju od leta 2013 naprej v neizkoriščenem deležu v skladu z Uredbo 550/2011/EU.

(3) Upravljavec naprave in operator zrakoplova, ki nameravata obveznosti iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena izpolniti z uporabo ERU oziroma CER, izdanih za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov do leta 2012 iz vrst projektov, ki so izpolnjevali pogoje za uporabo v sistemu trgovanja v obdobju od 2008 do 2012, morata na ministrstvo vložiti zahtevo, to pa do 31. marca 2015 lahko izvede zamenjavo ERU ali CER za emisijske kupone, ki veljajo za obdobje od leta 2013.

(4) Ministrstvo izvede zamenjavo ERU ali CER za emisijske kupone, ki veljajo za obdobje od leta 2013, če upravljavec naprave in operator zrakoplova nameravata izpolniti obveznost iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena z uporabo ERU oziroma CER iz projektov, ki so bili registrirani pred letom 2013 in izdani za zmanjšanje emisij od leta 2013.

(5) Ministrstvo na podlagi zahteve iz tretjega odstavka tega člena izda nacionalnemu administratorju iz 132. člena tega zakona nalog, da upravljavcu naprave oziroma operatorju zrakoplova podeli in nemudoma preda ustrezno količino emisijskih kuponov v zameno za ustrezno količino ERU oziroma CER, ki jo ima upravljavec oziroma operator zrakoplova v registru Unije.

(6) Upravljavec nove naprave, vključno z upravljavcem nove naprave iz obdobja od 2008 do 2012, ki ni prejel brezplačnih emisijskih kuponov in ni izkoristil pravice iz prvega odstavka tega člena z uporabo CER oziroma ERU v obdobju od 2008 do 2012, in upravljavec naprave, ki ni prejel brezplačnih emisijskih kuponov v obdobju od 2008 do 2012, lahko uporabi ERU oziroma CER do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 4,5 odstotka njenih preverjenih emisij v obdobju od 2013 do 2020.

(7) Operator zrakoplova iz prvega odstavka 139.d člena tega zakona lahko uporabi ERU oziroma CER do zneska, ki ustreza odstotku, ki ni nižji od 1,5 odstotka njegovih preverjenih emisij v obdobju od 2013 do 2020.

139.e člen

(razdelitev emisijskih kuponov iz posebne rezerve)

(1) Ministrstvo v treh mesecih od odločitve pristojnega organa EU, s katero ta odloči o referenčnem merilu za razdelitev brezplačnih emisijskih kuponov iz posebne rezerve operatorjem zrakoplova, za vsakega operatorja zrakoplova, katerega vloga je bila poslana pristojnemu organu EU, izračuna skupno količino brezplačno razdeljenih emisijskih kuponov iz posebne rezerve za operatorje zrakoplova, tako da se referenčno merilo pomnoži:

1. za operatorja iz 1. točke prvega odstavka prejšnjega člena s tonskimi kilometri, navedenimi v vlogi, ki je bila poslana pristojnemu organu EU,
2. za operatorja iz 2. točke prvega odstavka prejšnjega člena z absolutnim povečanjem tonskih kilometrov, ki presegajo 18 odstotkov in so bili vključeni v vlogo, predloženo pristojnemu organu EU.

(2) Ministrstvo izračuna za vsakega operatorja zrakoplova tudi količino emisijskih kuponov za posamezno leto, tako da skupno količino iz prejšnjega odstavka deli s polnim številom let v posameznem obdobju.

(3) Zaradi uporabe referenčnega merila iz prvega odstavka tega člena letna razdelitev emisijskih kuponov na tonski kilometer ne sme biti večja od njihove letne razdelitve na podlagi prvega odstavka 139.c člena tega zakona.

(4) Operatorju zrakoplova se zaradi razlogov iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne more razdeliti več kakor en milijon emisijskih kuponov.

(5) Ministrstvo razdeli emisijske kupone, izračunane na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, z odločbo. Pritožba zoper odločbo ne zadrži izvršitve.

(6) Ministrstvo na svetovnem spletu objavi seznam operatorjev zrakoplovov in pripadajočo količino podeljenih emisijskih kuponov iz posebne rezerve za operatorje zrakoplovov.

(7) Emisijski kuponi iz posebne rezerve za operatorje zrakoplovov, ki niso bili podeljeni brezplačno, se prodajo na dražbi v skladu z določbo 127. člena tega zakona.

146.g člen
(odločba)

(1) Sklad izda o pravici vlagatelja do pridobitve sredstev Sklada odločbo.

(2) V postopku iz prejšnjega odstavka Sklad ne sme izdati delne aličasne odločbe.

(3) Sklad izda odločbo iz prvega odstavka tega člena najpozneje v 90 dneh od prejema popolne vloge.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prvega odstavka tega člena ni dovoljena, mogoče pa je začeti upravni spor. Zoper druge posamične akte Sklada, izdane v postopku za dodelitev sredstev sklada namenskega premoženja Sklada, ni pritožbe.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je pritožba zoper odločbo, s katero je bil izbran zasebni partner za izvedbo statusnega partnerstva (kapitalski vložki, drugi finančni instrumenti), dovoljena. O pritožbi odloči minister v roku 60 dni.

146.h člen

(obnova postopka)

Postopek, ki je končan z odločbo, proti kateri v upravnem postopku ni rednega pravnega sredstva, se obnovi, če:

1. je bila izdana na podlagi neresničnih podatkov, ponarejene listine ali krive izpovedi priče ali izvedenca ali kot posledica kakšnega dejanja, ki je kaznivo po kazenskem zakoniku,
2. temelji na sodbi, pa je sodba pravomočno spremenjena, razveljavljena ali odpravljena,
3. se opira na kakšno predhodno vprašanje, pa je pristojni organ to vprašanje pozneje v bistvenih točkah rešil drugače, ali
4. jo je izdala oseba, ki je ni imela pravice izdati.

148. člen

(obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja)

(1) Obvezne državne gospodarske javne službe varstva okolja so:

1. ravnanje z radioaktivnimi odpadki in njihovo odlaganje,
2. sežiganje komunalnih odpadkov,
3. ravnanje z živalskimi odpadki, ki so po predpisih na področju veterinarstva stranski živalski proizvodi kategorije 1 in 2 in
4. zbiranje, predelava ali odstranjevanje določenih vrst drugih odpadkov.

(2) Vlada podrobneje predpiše dejavnosti iz prvega odstavka tega člena in določi način opravljanja obvezne gospodarske javne službe skladno z zakonom.

(3) Objekti in naprave, potrebne za izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena, so infrastruktura državnega pomena.

(4) Vlada predpiše oskrbovalne standarde ter tehnične, vzdrževalne, organizacijske in druge ukrepe ter normative za opravljanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Država zagotovi izvajanje javnih služb iz prvega odstavka tega člena skladno s predpisi, ki urejajo gospodarske javne službe.

(6) Izvajalec javnih služb iz prvega odstavka tega člena mora brezplačno predložiti ministrstvu podatke v zvezi z opravljanjem javnih služb iz prvega odstavka tega člena, ki so določeni v predpisih iz drugega in četrtega odstavka tega člena. Izvajalci javnih služb morajo na zahtevo ministrstva predložiti tudi druge podatke, ki jih mora zbirati ministrstvo na podlagi določb tega zakona ali zaradi poročanja EU.

(7) Strokovni nadzor nad izvajalci gospodarske javne službe iz prvega odstavka tega člena opravlja ministrstvo, obsega pa nadzor nad tem, ali izvajalci javne službe pri njenem izvajanju ravnajo v skladu s predpisi oziroma pravili stroke. V postopkih strokovnega nadzora ministrstvo uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek.

(8) Pri izvajanju strokovnega nadzora imajo uradne osebe ministrstva pravico:

1. pregledati prostore, objekte, postroje, naprave, delovna sredstva, napeljave, predmete, blago, snovi, poslovne knjige, pogodbe, listine in druge dokumente ter poslovanje in dokumentacijo izvajalca javne službe in zahtevati izdelavo pisne oblike dokumentacije, ki mora verodostojno potrjevati elektronsko obliko, če se hrani v elektronski obliki,
2. ugotavljati način izvajanja storitev javne službe pri izvajalcu javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku,
3. brezplačno vzeti vzorce materialov in opreme za potrebe preiskav,
4. fotografirati ali posneti na drug nosilec vizualnih podatkov prostore, objekte, postroje, napeljave in druge predmete izvajalca javne službe, s soglasjem uporabnika pa tudi pri uporabniku, ter jih pozneje reproducirati,
5. opraviti druga dejanja, ki so v skladu z namenom strokovnega nadzora.

(9) V postopku strokovnega nadzora lahko ministrstvo z odločbo naloži izvajalcu javne službe določen način opravljanja storitev javne službe skladno s predpisi oziroma pravili stroke ali mu prepove določeno ravnanje pri izvajanju teh storitev, ki ni skladno s predpisi oziroma pravili stroke.

(10) Če se gospodarska javna služba iz prvega odstavka tega člena izvaja s podelitvijo koncesije, vlada odvzame koncesijo z odločbo, če koncesionar ne ravna v skladu z izvršljivimi odločbami državnih organov, organov lokalnih skupnosti ali nosilcev javnih pooblastil, ali če pri izvajanju javne službe tako krši predpise oziroma pravila stroke in določila koncesijske

pogodbe, da od njega ni več mogoče pričakovati pravičnega in kvalitetnega izvajanja javne službe.

(11) Vlada podrobneje predpiše razloge za odvzem koncesije iz prejšnjega odstavka.

156. člen

(inšpekcijski in carinski nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov opravlja inšpekcija, pristojna za varstvo okolja.

(2) Poleg inšpekcije iz prejšnjega odstavka opravljajo nadzor nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, tudi inšpekcije, pristojne za ohranjanje narave, rudarstvo, kemikalije, kmetijstvo, prehrano, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, veterino, varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, trg, zdravje in carinski organi, v okviru teh predpisov in vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi.

(3) Nadzor iz prejšnjih odstavkov obsega zlasti nadzor nad:

1. posegi v okolje, obremenjevanjem okolja in povzročitelji obremenitev, vključno z nadzorom nad skladnostjo delovanja naprave ali obrata z okoljevarstvenim dovoljenjem ali dovoljenjem za izpuščanje toplogrednih plinov,
2. stanjem kakovosti okolja in odpadki,
3. rabo naravnih dobrin glede izpolnjevanja okoljevarstvenih pogojev,
4. izvajanjem obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja in
5. izvajanjem predpisanih ali odrejenih ukrepov varstva okolja.

(4) Inšpekcijski nadzor nad delovanjem obratov iz 18. člena tega zakona in osebami, ki imajo okoljevarstveno dovoljenje ali potrdilo za ravnanje z odpadki iz 20. Člena tega zakona redno opravlja inšpekcija v skladu s programom nadzora, ki ga sprejme za tri leta. Inšpekcija mora po tem programu vsaj enkrat letno pregledati vse obrate večjega tveganja za okolje. Obrat večjega tveganja za okolje je obrat, določen s predpisom iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona.

(5) Naloge inšpekcijskega nadzora po tem zakonu opravljajo inšpektorice ali inšpektorji (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji) skladno s tem zakonom in z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

(6) Nadzor nad izvajanjem predpisov, izdanih na podlagi 112. in 113. člena tega zakona, izvaja carinski organ v okviru teh predpisov in v skladu s svojimi pristojnostmi.

161. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 75.000 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. nima okoljevarstvenega dovoljenja za predelovanje ali odstranjevanje odpadkov (drugi odstavek 20. člena),
2. zbira ali prevaža ali posreduje pri zagotavljanju predelave ali odstranjevanja odpadkov, pa ni vpisana v evidenco oseb iz četrtega odstavka 104. člena tega zakona (tretji odstavek 20. člena),
3. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave iz 68. člena tega zakona ali naprava obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi odstavek 68. člena in prvi odstavek 74. člena),
4. izvaja poseg brez okoljevarstvenega soglasja ali v nasprotju z njim (prvi odstavek 63. člena),
5. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje naprave ali opravljanje dejavnosti iz 82. člena tega zakona ali naprava obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi odstavek 82. člena in četrti odstavek 84. člena),
6. nima okoljevarstvenega dovoljenja za obratovanje obrata iz 86. člena tega zakona ali obrat obratuje v nasprotju z okoljevarstvenim dovoljenjem (prvi odstavek 86. in drugi odstavek 89. člena),
7. za obratovanje naprave, v kateri se izvaja dejavnost, ki povzroča emisijo toplogrednih plinov, ni pridobila dovoljenja za njihovo izpuščanje (prvi odstavek 118. člena),
8. če v predpisanem roku ne pošlje zahteve oziroma ne predloži načrt monitoringa emisij toplogrednih plinov (drugi in tretji odstavek 139.a člena).

(2) Z globo od 50.000 do 75.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 3.500 do 4.100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine.

(4) Če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, katerega posledica je večja okoljska škoda skladno z določbami tega zakona ali ker je bil storjen z naklepom ali namenom koristoljubnosti, se kaznuje:

1. pravna oseba z globo od 225.000 do 375.000 eurov,
2. samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 150.000 do 225.000 eurov in
3. odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba občine z globo od 10.500 do 12.300 eurov.

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Environmental Protection Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2015-2550-0149

ID predpisa

ZAKO7280

ID izjave

1 (1)

Datum izjave

20.11.2015

3.) Skladnost predloga akta s predpisi EU

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenesena s tem aktom? (obrazložitev)
1.	32003L0004	Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS	14.02.2005		NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2005-01-3389 Uredba o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja		14.02.2005	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		2. 2004-01-1694 Zakon o varstvu okolja			
		3. 1999-01-3777 Zakon o splošnem upravnem postopku			
		4. 2000-01-3310 Zakon o spremembi zakona o splošnem upravnem postopku			
		5. 2003-01-0900 Zakon o dostopu do informacij javnega značaja			
		6. 2002-01-2524 Zakon o dopolnitvah zakona o splošnem upravnem postopku			
		7. 2004-01-3234 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o splošnem upravnem postopku			
		8. 2004-02-0070 Zakon o ratifikaciji Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah			
		9. 2005-01-2663 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o dostopu do informacij javnega značaja			
		10. 2006-01-0745 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja			
2.	32004L0035	Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode	30.04.2007	30.04.2007	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2009-01-2276 Pravilnik o podrobnejših merilih za ugotavljanje okoljske škode			
		2. 2009-01-2705 Uredba o vrstah ukrepov za sanacijo okoljske škode			
		3. 2009-01-1712 Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o zavarovanih prosto živečih živalskih vrstah			
		4. 2009-01-1711 Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o habitatnih tipih			
		5. 2009-01-1713 Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o zavarovanih prosto živečih rastlinskih vrstah			
		6. 2002-01-3237 Zakon o vodah			
		7. 2004-01-1694 Zakon o varstvu okolja			
		8. 1999-01-2655 Zakon o ohranjanju narave			
		9. 2002-01-5832 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ohranjanju narave			
		10. 2004-01-1693 Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o ohranjanju narave			
		11. 2006-01-4487 Zakon o upravnem sporu			
		12. 2008-01-2417 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o vodah			
		13. 2008-01-3026 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja			
3.	32008L0098	Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv	12.12.2010	12.12.2010	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2010-01-1983 Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom			
		2. 2012-01-0999 Uredba o odpadnih oljih			
		3. 2013-01-3557 Uredba o predelavi biološko razgradljivih odpadkov in uporabi komposta ali digestata			
		4. 2015-01-1513 Uredba o odpadkih			

Izjava o skladnosti predloga zakonskega ali podzakonskega akta s pravnim redom EU

	CELEX oznaka direktive	Naslov direktive ter slovenski predpisi, ki se navezujejo na to direktivo	Rok za prenos direktive	Rok, na katerega se nanaša prenos	Je za navedeni rok direktiva v celoti prenešana s tem aktom? (obrazložitev)
		5. 2015-01-2767 Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o odpadkih 6. 2004-01-1694 Zakon o varstvu okolja 7. 1999-01-3777 Zakon o splošnem upravnem postopku 8. 2006-01-0745 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 9. 2008-01-3026 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 10. 2009-01-4888 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 11. 2013-01-3337 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 12. 2012-01-2415 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja			
4.	32008L0101	Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti	02.02.2010	02.02.2010	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2011-01-2604 Uredba o toplogrednih plinih, dejavnostih in napravah, za katere je treba pridobiti dovoljenje za izpuščanje toplogrednih plinov oziroma izvajati monitoring emisij toplogrednih plinov 2. 2004-01-1694 Zakon o varstvu okolja 3. 2009-01-4888 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja			
5.	32010L0075	Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja)	07.01.2013	07.01.2013	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2014-01-3849 Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu odpadnih voda 2. 2015-01-2198 Pravilnik o obratovalnem monitoringu stanja podzemne vode 3. 2015-01-2199 Pravilnik o obratovalnem monitoringu stanja tal 4. 2008-01-4489 Pravilnik o prvih meritvah in obratovalnem monitoringu emisije snovi v zrak iz nepremičnih virov onesnaževanja ter o pogojih za njegovo izvajanje 5. 2014-01-2705 Uredba o emisiji snovi in odstranjevanju odpadkov iz proizvodnje titanovega dioksida 6. 2015-2550-0055 Uredba o mejnih vrednostih emisije snovi v zrak iz velikih kurilnih naprav 7. 2015-2550-0057 Uredba o emisiji snovi v zrak in vode iz sežigalnic odpadkov 8. 2015-01-1491 Uredba o mejnih vrednostih emisije hlapnih organskih spojin v zrak iz naprav, v katerih se uporabljajo organska topila 9. 2015-2550-0058 Uredba o standardih kakovosti in stanju tal 10. 2015-01-2392 Uredba o vrsti dejavnosti in naprav, ki lahko povzročajo onesnaževanje okolja večjega obsega 11. 2004-01-1694 Zakon o varstvu okolja 12. 1999-01-3777 Zakon o splošnem upravnem postopku 13. 2003-01-0900 Zakon o dostopu do informacij javnega značaja 14. 2006-01-0745 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 15. 2006-01-4487 Zakon o upravnem sporu 16. 2008-01-3026 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 17. 2009-01-4888 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 18. 2013-01-3337 Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja 19. 2015-01-2359 Zakon o spremembah Zakona o varstvu okolja			
6.	32012L0018	Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES	14.02.2014, 31.05.2015	31.05.2015	NE Direktiva prenešana tudi z drugim aktom
		1. 2012-01-0921 Uredba o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja 2. 2014-01-1508 Uredba o spremembah in dopolnitvi Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic 3. 2015-2550-0028 Uredba o preprečevanju večjih nesreč in zmanjševanju njihovih posledic			

4.) Ali je predlog pravnega akta tehnični predpis v smislu člena 8 direktive 31998L0034?

NE

Korelacijska tabela

1.) Naslov predlaganega akta

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o varstvu okolja

Prevod naslova predloga pravnega akta RS v angleščino

Act Amending the Environmental Protection Act

2.) Enotna identifikacijska oznaka predloga akta (EVA)

2015-2550-0149

ID predpisa

ZAKO7280

ID izjave

1 (1)

Datum izjave

20.11.2015

3.1) Direktive, ki jih delno ali v celoti prenaša predlog akta

	CELEX oznaka	Naslov predpisa
1.	32003L0004	Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS
2.	32004L0035	Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode
3.	32008L0098	Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv
4.	32008L0101	Direktiva 2008/101/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o spremembi Direktive 2003/87/ES zaradi vključitve letalskih dejavnosti v sistem za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti
5.	32010L0075	Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja)
6.	32012L0018	Direktiva 2012/18/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi, ki spreminja in nato razveljavlja Direktivo Sveta 96/82/ES

3.2) Skladnost predloga akta s predpisi EU

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
1. člen		Ni prenosa.
2. člen	Člen 3, točka 1, celex 32010L0075 Člen 3, točka 12, celex 32010L0075 Člen 3, točka 18, celex 32010L0075 Člen 3, točka 19, celex 32010L0075 Člen 14, odstavek 3, celex 32010L0075 Člen 3, točka 9, celex 32012L0018 Člen 3, točka 10, celex 32012L0018 Člen 3, točka 11, celex 32012L0018 Člen 3, točka 12, celex 32012L0018 Člen 3, točka 13, celex 32012L0018 Člen 3, točka 14, celex 32012L0018	Člen 3, točka 14, celex 32012L0018, (ZVO-1, 3. člen, točka 6.8.1.1) Člen 3, točka 13, celex 32012L0018, (ZVO-1, 3. člen, točka 6.8.1) Člen 3, točka 12, celex 32012L0018, (ZVO-1, 3. člen, točka 10.1) Člen 3, točka 9, celex 32012L0018 (ZVO-1, 3. člen, točka 7.1) Člen 3, točka 11, celex 32012L0018 (ZVO-1, 3. člen, točka 10.3) Člen 3, točka 10, celex 32012L0018, (ZVO-1, 3. člen, točka 10) Člen 3, točka 1, celex 32010L0075 (ZVO-1, 3. člen, točka 10) Člen 14, odstavek 3, celex 32010L0075, (ZVO-1, 3. člen, točka 11.5) Člen 3, točka 18, celex 32010L0075 (ZVO-1, 3. člen, točka 10.1) Člen 3, točka 19, celex 32010L0075 (ZVO-1, 3. člen, točka 10.3) Člen 3, točka 12, celex 32010L0075, (ZVO-1, 3. člen, točka 11.5)
3. člen		Ni prenosa.
4. člen		Ni prenosa.
5. člen	Člen 4, celex 32012L0018	ZVO-1, 18.a člen
6. člen		Ni prenosa.
7. člen		Ni prenosa.

Korelacijska tabela

Nacionalni predpis	Evropski predpis	Opomba
8. člen	Člen 4, odstavek 2, celex 32008L0098 Člen 24, odstavek 1, celex 32010L0075 Člen 24, odstavek 1, točka a, celex 32010L0075	Člen 24, odstavek 1, celex 32010L0075 in člen 24, odstavek 1, točka a, celex 32010L0075 (ZVO-1, 71. člen)
9. člen	Člen 24, odstavek 1, celex 32010L0075 Člen 24, odstavek 1, točka a, celex 32010L0075 Člen 24, odstavek 1, točka b, celex 32010L0075 Člen 24, odstavek 1, točka c, celex 32010L0075 Člen 24, odstavek 1, točka d, celex 32010L0075	Člen 24, odstavek 1, celex 32010L0075, člen 24, odstavek 1, točka a, celex 32010L0075, člen 24, odstavek 1, točka b, celex 32010L0075, člen 24, odstavek 1, točka c, celex 32010L0075 (ZVO-1, 73. člen), člen 24, odstavek 1, točka d, celex 32010L0075 (ZVO-1, 73. člen, drugi odstavek)
10. člen	Člen 15, odstavek 3, točka a, celex 32010L0075 Člen 15, odstavek 4, celex 32010L0075	ZVO-1, 74. člen, drugi odstavek, točka 3, 74. člen, tretji odstavek
11. člen		Ni prenosa.
12. člen		Ni prenosa.
13. člen		Ni prenosa.
14. člen	Člen 23, odstavek 2, celex 32008L0098	
15. člen		Ni prenosa.
16. člen		Ni prenosa.
17. člen		Ni prenosa.
18. člen		Ni prenosa.
19. člen		Ni prenosa.
20. člen		Ni prenosa.
21. člen		Ni prenosa.
22. člen	Člen 7, odstavek 4, celex 32012L0018 Člen 10, celex 32012L0018	Člen 7, odstavek 4, celex 32012L0018 (ZVO-1, 91.b člen in 91. c člen) Člen 10, celex 32012L0018, (ZVO-1, 91.a člen)
23. člen	Člen 23, odstavek 5, celex 32008L0098	
24. člen		Ni prenosa.
25. člen	Člen 15, odstavek 3, točka a, celex 32010L0075	
26. člen	Člen 26, točka a, celex 32008L0098 Člen 26, točka b, celex 32008L0098	
27. člen		Ni prenosa.
28. člen	Člen 31, celex 32008L0098	
29. člen	Člen 4, odstavek 2, točka g, celex 32003L0004	ZVO-1, 110. člen
30. člen	Člen 6, odstavek 1, točka a, celex 32004L0035	ZVO-1, 110.e člen, prvi odstavek
31. člen	Člen 21, odstavek 2, celex 32008L0098	ZVO-1, nov peti odstavek 112. člena
32. člen		Ni prenosa.
33. člen	Člen 1, točka 4, celex 32008L0101	ZVO-1, 139. člen, drugi odstavek - Člen 3f Direktive 2003/87/ES
34. člen		Ni prenosa.
35. člen		Ni prenosa.
36. člen		Ni prenosa.
37. člen	Člen 34, odstavek 1, celex 32008L0098	
38. člen	Člen 20, celex 32012L0018	ZVO-1, 156.b člen
39. člen	Člen 36, odstavek 2, celex 32008L0098	
40. člen		Ni prenosa.
41. člen		Ni prenosa.